

የማያቋርጥ ድል ።

ኢያሱ ፲ ፡ ፳፭ ።

«እንዲሁም ሆነ ፡ የኢየሩሳሌም ንጉሥ አዶኒዴዴቅ ኢያሱ ጋይን እንደ ያዘ ፈጽሞም እንዳጠፉት ፡ በኢየሪከና በንጉሥዋም ያደረገውን እንዲሁ በጋይና በንጉሥዋ እንዳደረገ ፡ የገባዎንም ሰዎች ከእስራኤል ጋር ሰላም እንዳደረጉ በመካከላቸውም እንደሆኑ በሰማ ጊዜ ፡ ገባዎን ከመንግሥታት ከተሞች እንደ አንዲቱ ታላቅ ከተማ ስለ ሆነች ፡ ከጋይም ስለ በለጠች ፡ ሰዎችዋም ሁሉ ኃያላን ስለ ነበሩ ፡ እጅግ ፈራ ። ስለዚህም የኢየሩሳሌም ንጉሥ አዶኒዴዴቅ ወደ ኬብሮን ንጉሥ ወደ ሆሃም ፡ ወደ ዩርሙት ንጉሥም ወደ ጲርአም ፡ ወደ ለኪሶ ንጉሥም ወደ ያፈዓ ፡ ወደ አዶላም ንጉሥም ወደ ዳቤር ልከ ፡— ወደ እኔ ውጡ ፡ ከኢያሱና ከእስራኤልም ልጆች ጋር ሰላም አድርገዋልና ገባዎንን ለመምታት አግዡኝ አለ ። አምስቱም የአሞራውያን ነገሥታት ፡ የኢየሩሳሌም ንጉሥ ፡ የኬብሮን ንጉሥ ፡ የዩርሙት ንጉሥ ፡ የላኪሶ ንጉሥ ፡ የአዶላም ንጉሥ ፡ ከሠራዊቶቻቸው ሁሉ ጋር ተሰብስበው ወጡ ፡ ከገባዎንም ጋር ሊጋጠሙ ከበቡአት ።

የገባዎንም ሰዎች ኢያሱ ወደ ሰፈረበት ወደ ጌልገላ ልከው በሪያዎችህን ለመርዳት እጅህን አትመልስ ፤ በተራራማው አገር የሚኖሩ የአሞራውያን ነገሥታት ሁሉ ተሰብስበውብናልና ፈጥነህ ወደ እኛ ውጣ አድነንም እርዳንም አሉት ። ኢያሱም ከእርሱም ጋር የነበሩ ሰልፈኞች ሁሉ ጽኑዓን ኃያላንም ሁሉ ከጌልገላ ወጡ ። እግዚአብሔርም ኢያሱን በእጅህ አሳልፌ ሰጥቼአቸዋለሁና አትፍራቸው ። ከእነርሱም አንድ ሰው የሚቋቋም ላለም አለው ። ኢያሱም ከጌልገላ ሌሊቱን ሁሉ ገሥግሶ በድንገት መጣባቸው ። እግዚአብሔርም በእስራኤል ፊት አስደነገጣቸው ፤ በገባዎንም ታላቅ መምታት መታቸው ፡ በቤትሆሮንም አቀበት በመንገድ አሳደዳቸው ፡ እስከ ዓዜቃና እስከ መቄዳ ድረስ መታቸው ። ከእስራኤልም ልጆች ፊት እየሸሹ በቤትሆሮን ቁልቁለት ሲወርዱ ፡ ወደ ዓዜቃ እስኪደርሱ ድረስ እግዚአብሔር ከሰማይ ታላላቅ የበረዶ ድንጋይ አወረደባቸውና ሞቱ ፡ የእስራኤል ልጆች በሰይፍ ከገደሉአቸው ይልቅ በበረዶ ድንጋይ የሞቱት በለጡ ።

እግዚአብሔርም በእስራኤል ልጆች እጅ አሞራውያንን አሳልፎ በሰጠ ቀን ኢያሱ እግዚአብሔርን ተናገረ ፡ በእስራኤልም ፊት እንዲህ አለ ፡ በገባዎን ላይ ፀሐይ ትቁም ፡ በኤሱንም ሸለቆ ጨረቃ ፡ ሕዝቡም ጠላቶቻቸውን እስኪበቀሉ ድረስ ፀሐይ ቆመ ፡ ጨረቃም ዘገየ ። ይህስ በያሻር መጽሐፍ የተጻፈ አይደለምን ? ፀሐይም በሰማይ መካከል ዘገየ ፡ አንድ ቀንም ሙሉ ያህል ለመግባት አልቸኩለም ። እግዚአብሔር ለእስራኤል ይዋጋ ነበርና እግዚአብሔር የሰውን ቃል የሰማበት እንደዚያ ያለ ቀን ከዚያም በፊት ከዚያም በኋላ አልነበረም ።

ኢያሱም ከእርሱም ጋር እስራኤል ሁሉ ወደ ሰፈረው ወደ ጌልገላ ተመለሱ።

እነዚህም አምስት ነገሥታት ሸሸተው በመቄዳ ዋሻ ተሸሸጉ። ለኢያሱም አምስቱ ነገሥታት በመቄዳ ዋሻ ተሸሸገው ተገኙ ብለው ነገሩት። ኢያሱም እንዲህ አለ፡ ወደ ዋሻው አፍ ታላላቅ ድንጋይ አንከበልላችሁ ይጠብቁልኸው ዘንድ ሰዎችን በዚያ አኑሩ፤ እናንተ ግን አትዘግዩ፤ ጠላቶቻችሁንም አበርሩልኸው፤ በኋላም ያሉትን ግደሉ፤ አምላካችሁም እግዚአብሔር በእጃችሁ አሳልፎ ሰጥቶአቸዋልና ወደ ከተሞቻቸው እንዳይገቡ ከልክሉአቸው አለ። እስኪጠፉም ድረስ ኢያሱና የእስራኤል ልጆች በታላቅ መምታት መምታታቸውን በፈጸሙ ጊዜ፤ ከእነርሱም ያመለጡት ወደ ተመሸገ ከተማ በገቡ ጊዜ፤ ሕዝቡ ሁሉ ኢያሱ ወደ ሰፈረበት ወደ መቄዳ በደሀና ተመለሱ፤ በእስራኤል ልጆች ላይ ምላሱን ማንቀሳቀስ የደፈረ ማንም ሰው የለም።

ኢያሱም፡ የዋሻውን አፍ ክፈቱ፤ እነዚያንም አምስት ነገሥታት ከዋሻው ወደ እኔ አውጡአቸው አለ። እንዲህም አደረጉ፡ አምስቱንም ነገሥታት፤ የኢየሩሳሌምን ንጉሥ የኬብርናንንም ንጉሥ፤ የዩርሙትንንም ንጉሥ፤ የለኪሶንንም ንጉሥ፤ የአዶላምንም ንጉሥ፤ ከዋሻው ወደ እርሱ አውጡአቸው። እነዚያንም ነገሥታት ወደ ኢያሱ በወጡአቸው ጊዜ ኢያሱ የእስራኤልን ሰዎች ሁሉ ጠራ፤ ከእርሱም ጋር የሄዱትን የሰልፈኞች አለቆች፤ ቀረቡ፤ በእነዚህም ነገሥታት አንገት ላይ እግራችሁን አኑሩ አላቸው። ቀረቡም በአንገታቸውም ላይ እግራቸውን አኖሩ። ኢያሱም፤ እግዚአብሔር በምትወጉአቸው በጠላቶቻችሁ ሁሉ ላይ እንዲሁ ያደርጋልና አትፍሩ፤ አትደንግጡ፤ ጽኑ፤ አይዘክችሁ አላቸው። ከዚህም በኋላ መትተው ገደሉአቸው፤ በአምስቱም ዛፎች ላይ ሰቀሉአቸው፤ እስከ ማታም ድረስ በዛፎቹ ተሰቅለው ቆዩ።» ኢያሱ ፤ ሸ - ሸ፯።

እውነትን አዝሎ ሳለ ውሸት የመሰለ እንግዳ ነገር ቢሆንም የተሟላ ርስተ በረከት ያለው መንፈሳዊ ኑሮ የከባድ ውጊያ ጦር ሚዳ መሆኑ ዘላለማዊ እውነት ነው። መጀመሪያ ውጊያና ማሸነፍን መግር አለብን። በኋላም ከሙታን በተነሣው ጌታ ርስታችንን መክፈልና መውረስ እንግራለን።

ወደ ምድረ ከነዓን መግባትን ወደ ምድረ በረከት ከመግባት ጋር በማስተባበር ተምረናል። አገሪቱም የተሸነፈችው ሦስት መልክ ባላቸው ዘመቻዎች መሆኑን አስገንዝብኩአችሁ። በመጀመሪያ ኢያሱና ሠራዊቱ የተቃዋሚዎቹን የጦር ኃይል ብሁለት በመክፈል ያዳከሙአቸው የግምባር ዘመቻ ነበር። ሁለተኛው በደቡብ በኩል የነበረውን የጠላት ጦር ያሸነፈበት የደቡብ ዘመቻ ነው። ሦስተኛው ዓላማውና ጦርነቱ ሁሉ ፍጻሜ ያገኘበት ወደ ሰሜን የተደረገው ዘመቻ ነው። ይህ ሁሉ በጥሩ አቅድና የጦር ስልት የተወጠነ መሆኑን አስተውል። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ልጆች የሚዋጋበት የማጥቂያ ዘዴዎች በጥንቃቄና በታላቅ ጥበብ የተወጠኑ ናቸው። ለዚህም ዓይነተኛው ምሳሌ በምድረ በዳ በጌታችን ላይ ያደረገው የማወናበድ ተንኳል

ነው። ሰይጣንን የምንቃወምበት የራሳችን የጦር ስልት በጥበብና በማስተዋል የታቀደ አይደለም። የምንጠቀምበቸው መሣሪያዎቻችንም ማመንታት፣ ማወላወልና ግልፍተኝነት ናቸው። እነዚህም በመሸነፋችንና በታላቅ ጸጸት ተውጠው ያልቃሉ።

በመካከለኛው ማለት በግምባራዊው ዘመቻ ጊዜ ከባዶቹ ውጊያዎች በኢያሪኮና በጋይ ነበሩ። በደቡቡ ጊዜ ገባዎንና ቤትሆሮን ነበሩ፤ (ኢያሱ ፲) በሰሜናዊ ዘመቻ ጊዜ በማራን ውኃዎች ነበሩ። (ኢያሱ ፲፩) ምናልባት ሌሎች ብዙዎች ውጊያዎችም ሳይደረጉ አልቀሩም። የጠቀስኩአቸው ግን የሦስቱ ዘመቻዎች ፍሬ ነገር ናቸው።

በክርስቲያን ኑሮ ውስጥ በአንድ ትግል መሸነፍ ለሁልጊዜ ድል መሆንን የሚገልጽ እንዳልነበረ አስታውቄሃለሁ። ነገር ግን አጠራጣሪና አደገኛ በሆኑ ጠባብ ስፍራዎችና ጊዜዎች የምናደርገውና የምንወስደው እርምጃ ለኑሮአችን ሰፊና ከባድ በሆኑ ሁኔታዎች ለምንፈጽመው ሁሉ ማረጋገጫ ነው።

ኢያሱ በመካከለኛ ከነዓን ያደረገውን የመጀመሪያውን ዘመቻ አየን። ብዙ ጠቃሚ ትምህርቶችንም እንደ ተማርን አምናለሁ። ይኸውም አለመታዘዝና በጸሎት መታከት የማይቀር መሸነፍን እንደሚያመጡ ነው። መታዘዝ፣ ትጋትና በጌታ ኢየሱስ መደገፍ የድል ዋስትና ናቸው። የተወደድክ ወጣቱ ክርስቲያን ሆይ፣ ለወደፊቱ ሕይወትህ ዓይነተኛ መሣሪያ የሚሆኑህን እነዚህን ትምህርቶች ከመጀመሪያው ተማርና መልካም አጀማመር ይሆኑልሃል።

አሁን ግን በመጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ አሥር ታሪኩ ወደ ተጻፈበት የኢያሱ ደብባዊ ዘመቻ እንመለስ። በዚያም አዲስ ሁኔታዎችና አደጋዎች በሃይማኖት፣ በትግል፣ በጭካኔ፣ ከዓለማውያንም በለመተባበር በደፋር ጦርነት እንደ ተመከቱና በመጨረሻም ድልን እንዳስገኙ እንመለከታለን።

የዚህን ረጅም ምዕራፍ ታሪክ እስቲ በአጭሩ ልተርክ። ኢያሱ ከገባዎን ሰዎች ጋር ስላደረገው ኪዳን አምስት የከነዓን ነገሥታት ተሰቀሉ። ስለዚህ ተባብረው በገባዎን ላይ ዘመቱ። ገባዎንም ከቃል ኪዳን ዓደኛዋ ከኢያሱ እርዳታ ጩቀች። ኢያሱም ድል እንደሚያደርግ እግዚአብሔር በሰጠው ተስፋ ተዝናንቶ ከሰፈሩ ከጌል ገላ ተነሣ። ጠላትንም ወግቶ አሸንፎ አባረራቸው። ያን ቀን እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ ተከፋይ የሆነበት በዓለም ታሪክ ታላላቅ ጦርነቶች ከተባሉት አንዱ ውጊያ ተደረገ። ውጊያው እስኪያልቅና ድሉ እስኪረጋገጥ ምሽትን እዘገየና ቀኑን አስረዘመ። አምስቱም ነገሥታት ተማርከው ታሠሩ።

ጦርነቱ ሲያልቅ እነዚያን ነገሥታት ከተደበቁበት እንዲያመጡአቸው ኢያሱ የጦር አለቆቹን አዘዘ። አለቆቹም እግሮቻቸውን በነገሥታቱ ጠላቶቻቸው አንገት ላይ እንዲያቆሙ ተናገራቸው። ይህ አደራረግ ጠላት ለሆነ ንጉሥ በጣም የከበደ ውርደት ነው። ኢያሱም ሠራዊቱን ሲያይ በልቡ እሳት የነደደ መሰለ። «ኢያሱም እግዚአብሔር በምትወጉአቸው በጠላቶቻችሁ ሁሉ ላይ እንዲሁ ያደርጋልና አትፍሩ፣ አትደንግጡ፣ ጽኑ፣ አይዘለችሁ አላቸው» ኢያሱ ፲፣ ፳፩። አንዳንድ ሰዎች

ይህን ያህል ማዋረድ ብቻ ይበቃል ይላሉ፤ ነገር ግን ይህ የማዋረድና የማሳፈር ትዕይንት ኢየሱስን አላረካውም። ስለዚህ አምስቱንም ነገሥታት አረደና እያንዳንዳቸውን በተለያዩ ዛፎች ሰቀላቸው። ኢየሱስ እንዴት ጨካኝ ነው! ይመስልሃል?

የዚህ ውጊያ ውጤት በሥዕላዊነት መልክ በቁጥር ሃያ አንድ እንዲህ ይነግረናል። «በእስራኤል ልጆች ላይ ምላሱን ማንቀሳቀስ የደፈረ ማንም የለም» ከዚያ ቀን ጀምሮ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚፈራ ወገን ሆነው በአገሪቱ ተቋቋሙ። እንዲህ ያለ ደምሳሽና ጠራጊ ውጊያ ኢየሱስና ጋይ በእድል የተሸነፉ እንዳልነበሩ ይገልጻል። እንዲህ ያለ ማሸነፍ እስራኤላውያን ተራ ሕዝብ እንዳልነበሩ ያረጋግጣል። ይህ ከግብፅ ኃይል የወጣ፣ ባሕረ ኤርትራን በደረቅ መሬት የተሻገረ፣ ምድረ በዳውን ያቋረጠ ዮርዳኖስን በደረቅ መሬት ተሸግሮ ከሁሉ የምትፈራውንና የማትደፈረውን ኢየሱስን የማረከ ሕዝብ ከተፈጥሮ በላይ የሆነ የሚያጸናቸው ኃይል ስለ አለው መፈራት ይገባዋል።

እግዚአብሔር ዛሬ ለቤተ ክርስቲያን ያለው ዓላማ የዚሁ ዓይነት መሆኑን አምናለሁ። የማትደፈር የምትከበርና የምትፈራ ቤተ ክርስቲያን እንድትሆን ይፈልጋል። ቤተ ክርስቲያን ስንል ስለ ሕንፃው ብቻ ያሰብን እንደ ሆነ ሰዎች የማይጸጹት፣ ንስሐ የማይገቡና ከክፉ ሥራቸው ፈጽመው የማይመለሱ ከሆነ ወደ ቤቱ መቅረብ የሚፈሩት ስፍራ መሆን አለበት። ቤተ ክርስቲያን ማለት ግን በመላው ዓለም የሚገኙ ምዕመናን አንድነት ወይም በአንዲት ቤተ ክርስቲያን ያሉ ማኅበራተኞች ኅብረት ማለት ናት። በውስጥዋ ያሉ ምዕመናንም በምስክርነታቸው ዓላማውያንና የአፍ ክርስቲያኖች ስሜት አንንካ በማለት የማይመሩ፣ ትምህርታችንም ከዘመኑ መንፈስ ጋር መስማማትና ጎን ለጎን መፈመድ አለበት የማይሉ፣ በሃይማኖት ደፋሮች በሕይወታቸው የተቀደሱ የሆኑ መሆን አለባቸው። በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ ስግደትና ጸሎት በሚደረግበት ጊዜ እግዚአብሔር እዚያ ቆሞ ተገልጿ ቢታይ የምንሰጠውን ክብርና ስግደት ያህል መጠንቀቅ አለብን።

ለሕንፃዋ ቤተ ክርስቲያን ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር መንፈስ በእውነት የተወለዱ ልጆቹ ሁሉ ወንዶች ሆኑ ሌቶችም እንዲፈሩትና እንዲያከብሩት የእግዚአብሔር ዓላማና ፈቃድ ነው። ክርስቲያን ማለት በኑሮው ጸድቅ፣ በአንዋኑዋሩ ሥርዓት ከጊዜውና ከአካባቢው መንፈስ ጋር የማይተባበር፣ ለጌታው በሚኖረው የተቀደሰ ኑሮ የሚግል፣ የመሥዋዕትነት ተግባር የሚፈጽምና አንዋኑዋሩ ለማንም ግልጽ የሆነ ሰው ነው። ሌሎች ክርስቲያኖች ዛሬ በተባበሩ ቢሠራ የሚያፍርበት፣ ለብቻው ሲሆን ግን የሚፈነድቅበትና የሚረክስበት ከመጋረጃ በስተውስጥ የሆነ ሌላ የኑሮ ምሥጢር የለውም። ክፉም ሆነ ደግ በሕይወቱ ዘመን ሁሉ በሚደርሱበት ሁኔታዎች አንዋኑዋሩ በቅርብና በጥልቅ የተመሠረተ፣ የተፈተነና የነጠረ ስለሆነ በእነዚህ ሳይጎዳ ሁል ጊዜ የተቀደሰ የእግዚአብሔር ሰው ሆኖ ከማቅለጫው ኩስኩስት ይወጣል።

ይህ የእግዚአብሔር ዓላማ ከሆነ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ደምም የተገኘው ደኅንነት በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን መሠረት ይህ መሆኑን ለሚጠይቀኝ የምመልሰው

ይህ በየራሳችንና በቤተ ክርስቲያናችን እንዴት አድርጎ ይፈጸማል ብለን እራሳችንን እንጠይቅ። የእግዚአብሔር ፍርሃትና ክብር ምንው በሰባኪውና በአድማጮች ልብ በሆነ። ሰዎችም ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲመጡ ስፍራ ስለ ሰማይና ስለ እግዚአብሔር የሚነግራቸው ነገር በኖረው።

እንዴት እናገኘዋለን? በመጽሐፈ ኢያሱ ውስጥ ኢያሱ ካልተነሣና ጦርነቱን ካልተቆራቆሰ ማጥቃትም ካልጀመረ አንዳች ጦርነት እንደማይደረግ አስተውል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የገሃነም ደጆች ቤተ ክርስቲያንን አይችሉአትም ብሎአል። የገሃነም ደጆች ሳይታሰብ በድንገት ተነድለው በዚህ ዓለም ወደ ሕዝቤና ቤተ ክርስቲያን ይዘምታሉ ያለበት ጊዜ እንደሌለ አስተውል። እርሱ ያለው ይህ ነው፡ በመን ፈስ የተሞሉ ሕዝቤ ወደ እርስዋ ዘምተው የሚወጉአትን ውጊያ፡ የሚመቱአትን አመታት፡ የሚጥሉበትን አደጋና ወረራ የገሃነም ደጆች አይችሉአትም። በእግዚአብሔር ቃል ባውዛ ብናይ የእግዚአብሔር ሕዝብ ዘወትር ወራሪዎችና አጥቂዎች እንዲሆኑ እንጂ አወላዋዮችና ተከላካዮች እንዲሆኑ ምኞቱ አይደለም። ብዙ ጊዜ እናመነታለን፡ እናፈገፍጋለን፡ እንሸሻለን፡ ከዲያብሎስም እንሸሸጋለን፡ ይህን በማድረግ ፋንታ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና ኃይል የተባበረ ሰፊ አደጋ እንጣል በት።

ስለዚህ አሸናፊ እምነት ጥያቄ እንዳለን መልሱን የምናገኘው እነዚያ አምስት ነገሥታት ወደ ቤትሆርን ያደረጉትን ሽሽት በመመርመር ነው። ስለ ሦስት ሁኔታዎች ደህና አድርገህ እንድትገነዘባቸው እጠይቅሃለሁ።

በመጀመሪያ ይህ ምዕራፍ በአሥራ ሰባተኛው ቁጥር በዋሻ እንደተደበቁ ይነግረናል። እንዴት እንደተደበቁ ራሳችንን እንጠይቅ። ኃይል ሠራዊትና ብርቱ ሥልጣን ነበሩአቸው፡ ታዲያ ኢያሱ ምን ቢያደርግ ነው ፈርተውት እንዲደበቁ የተገደዱት? መጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ አሥርን በሞላ ለማንበብ ጥቂት ጊዜ ማሳለፍ ፈቃድህ ቢሆን አንዲት ቃል አምስት ጊዜ ተጠቅሳ ታገኛታለህ፡ ያች ቃል የማሸነፍ ቁልፍ መክፈቻ ናት፡ እርስዋ «ጌልገላ» ናት።

ኢያሱ ጠላትን ለመግጠም ከጌልገላ ወጣ፤ በውጊያው መካከል ጦርነቱ በረድሷል ወደ ጌልገላ ሄደ፡ ድሉ ሲረጋገጥ ወደ ጌልገላ ተመለሰ። ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በዘመቻዎቹ ሁሉ ከጌልገላ ጋር ክፍት የሆነ ግንኙነት ነበረው። የጌልገላን ትምህርቶች እኛም እንደተረዳን እተማመናለሁ።

ሥራቸውና ግንዳቸው በጌልገላ የተተከሉትን የሐዲስ ኪዳንን የእውነትና የደኅንነት ታላላቅ ቃላት ላስታውስህ። እነዚህ ናቸው፡ ማስታወስህን አድስ። ጌልገላ የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ወደ ሞት የወረዱበት የመታሰቢያ ስፍራ ነበረ። ከመሪ አቸው ጋር ወደ አዲስና የተሻለ የኑሮ ደረጃ የተሻገሩበት የትንሣኤ ስፍራ ነበረ። የምድረ በዳን የሥጋዊ ልማድና አንዋኑዋር የተላቀቁበት የመተው ወይም የማስወገጃ ስፍራ ነበረ። ከእግዚአብሔር ጋር እንደገና ወደ ኅብረት፤ አንድነትና ስምምነት

የመጡበት የማደሻ ስፍራ ነበር። የአገሪቱ ጣፋጭና ጉልበት ሰጪ ጠንካራ ምግብ የቀመሱበት የመገናኛዊያ ስፍራ ነበረ። የተመዘዘ ሰይፍ የያዘ የጦር አለቃቸውን ያዩበት የገለጻ ስፍራ ነበረ።

የክርስቲያን ሕይወት ሥርና ግንዶች በቀራንዮ ተተክለዋል። እዚያ ክክርስቶስ ኢየሱስ ጋር ሞትንና ከሙታን ተነሣን፤ እዚያም ሥጋዊነትንና ዓለማዊነትን ክደንና አስወግደን ከጌታ ጋር አንድነትን፤ ኅብረትንና ስምምነትን አገኘን፤ እዚያም የቃሉን ጣፋጭ ጉልበት ተከፈልንና ጠንካራ ምግብ መመገብ ጀመርን፤ እዚያም የእግዚአብሔር ሠራዊት አለቃ በየደቂቃው ከእኛ ጋር መሆኑን ተገነዝብንና እርሱም ተገለጸልን።

ጌልገላ ለመጀመሪያ ጊዜ ብቻ የተያዘችና በኋላ የምትለቀቅ ስፍራ አይደለችም። ዳሩ ግን በውጊያዎቹ ሁሉ የማያቋርጥ ሰፈርና መሠረታቸው ነበረች። ስለዚህ ቤት ሖሮን ለተደረገው የጠረጋ ውጊያና የተረጋገጠ ድል ምሥጢር የሆነች ይህች የማትለቀቅ ሰፈር ነበረች።

ዛሬ በአንተ ሕይወትና በሰማይ ዙፋን መካከል ክፍት የሆነ መገናኛና ግንኙነት አለ ወይ? ይህ እስኪኖርህ ድረስ ከቶ ድል አታደርግም። በጌታችን ዓይን ውስጥ ቀና ብለህ ብትመለከት ፈገግታውን የሚያሳይህ ይመስልሃልን? ምናልባት ራስህን ለክርስቶስ መስጠት ለአንድ ጊዜ ብቻ ተደርጎ የተፈጸመ ሥራ ይመስልህ ይሆናል። ሥራ አለመሆኑን ልንገርህ። ነገር ግን የማይለቀቅ የማይለወጥ ዘላለማዊ የሆነ የልቡናህ ዝንባቤ ሁኔታ ነው። የኃይል ምሥጢርም በእርሱ ነው።

ሁለተኛ፡ ነገሥታቱ በጣም እንደ ተዋረዱ አስተውል፤ ቁጥር ሃያ አራት አምስቱ ነገሥታት በመሬት ተዘርረው ሲጋደሙ ኢየሱስ ከጦሩ አለቆች አምስት ሰዎች በእያንዳንዱ ንጉሥ አንገት ላይ እግሮቻቸውን እንዲያኖሩ አዘዘ። በሕዝብ ፊት ለምን ይህን ያህል ይዋረዳሉ? ለምን እንደሆነ ልንገርህ፤ ድሉን ያደረገው እግዚአብሔር መሆኑን የእስራኤል ሠራዊት ሁሉ እንዲረዱ በእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ዓይን ፊት ተዋረዱ። «እግዚአብሔር በጠላቶቻችሁ ሁሉ እንዲሁ ያደርጋል»

የተወደዳችሁ ወዳጆቹ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ለእናንተና ለእኔ በቀራንዮ ተዋግቶ አሸነፈ። በነፃ አውጪውና ፈዋሽ የክርስቶስ ደም ሥልጣን ሥር የማይደረግ የሕይወትህ ክፍል ሥር የሰደደ ኃጢአት ወይም ዐመል የለህም። የክርስቶስ ማዳን ለአንተ በቂና የተሟላ ነው። ወዳጆቹ ሆይ፡ ጌታ እግዚአብሔር ራሱ ተዋግቶላችኋል፤ ደግሞም አመስግኑት ድል ነስቶአል።

እግዚአብሔር ድል እንዳደረገላቸው እንዲያውቁ ብቻም አልነበረም። እባክህን ይህን በጥንቃቄ ተመልከት፡ እግዚአብሔር ያደረገላቸው ድል ልክ የራሳቸው ማሸነፍ መሆኑን እንዲረዱ ሊያሳያቸው ነው። «እግዚአብሔር በምትወጉአቸው በጠላቶቻችሁ ሁሉ ላይ እንዲሁ ያደርጋል»

«ነገር ግን የክርስቲያን ሕይወት የውጊያ ኑሮ አይደለም፤ የሃይማኖት አንዋኑ ዋር ነው» ትላኝ ይሆናል። እውነትክን ነው ወይ? ለክርስቶስ ራስን መስጠት ብቻ በቂ አይደለም። ለክርስቶስ ጌትነትና የበላይነት መቀደስ ብቻ በቂ አይደለም። በሕይወትህ ውስጥ ያለውንና ኃጢአት መሆኑን በምታውቀው ሁሉ ላይ ጦርነት ካላ ደረግህ በክርስቶስ ስም ድል ልታደርግ ከቶ አትችልም። እግርሀና እግሬ በቅንዓት፣ በትዕቢት፣ በኩራት፣ በክርክር መንፈስና በቁጣ አንገት ላይ ስለ ተደረጉ ደስ ይበልህ። የክርስቲያን ምስክርነታችንን በሚያሰናክለው ነገር ሁሉ አንገት ላይ እግርቻችንን ስለ አኖርን አንዝናና።

የሕይወቴ ዘመን እስኪያልቅ ድረስ የማደርገውን እያንዳንዱን መሻሻል ዲያብሎስ በሙሉ ኃይሉ ይቃወማል። በኃጢአት ላይም ዘመቻ ቀስቃሽ ካልሆነሁና ውጊያውን ካልጀመርኩ የኢየሱስ ክርስቶስን የአሸናፊነት ኃይል በኑሮዬ ላገኘው አልችልም። በእግዚአብሔር ስም ልጠይቅህ፤ በሁሉም ግምባር ትዋጋለህን? በጌታ ኢየሱስ ስም ልትወጋና ልታሸንፍ በኩራት፣ በትዕቢት፣ በአንተ በራስህ፣ በመጥፎ አነጋገርህ፣ በክርክር በትችት ላይ ጦርነት በመቆራቆስ ራስህን ከሌሎች ለይተህ አስታውቀሃልን? የማያቋርጥ አቋምና የምትቀበለው ድል አለልህ።

ሦስተኛ፡ ስለዚህ ታሪክ ላሳስብህ የምፈልገው ነገር አለ፤ ይኸውም ፍች የሌለውን የአምስቱን ነገሥታት ሬሳ በአምስት የተለያዩ ዛፎች መሰቀል ነው። ይህ የጭካኔ ሥራ አይደለምን? ያልታደሉ ሰዎች መጀመሪያ በዋሻ ተሸሽጉ፣ ከዚያ ታድነው ተይዘው መጡና በመሬት ተዘርረው እንዲተችና የኢየሱስ የጦር አለቆች እግርቻቸውን በአንገቶቻቸው እንዲያኖሩ ተደረገ፤ ለአንድ ቀን ይህ ብቻ ይበቃ አልነበረምን? ወደ ዋሻቸው መልሰውአቸው እዚያ ቢቆዩ ይሻላቸዋል። ግን ከዚያ ወጥተው እንደገና እንዳይወጉአቸው ያስጋሉ። ኢየሱስ እንዴት ያለ ጨካኝ ሰው ነው!

ከዚህ በፊት ያልኩትን አንድ ነገር አስታውሳለሁ። የእግዚአብሔር ዓላማ ለዚያች ምድር፣ ቤተ ልሔም፣ ቀራንዮና ጴንጠቆስጤ ነበረ። የአገሪቱም ነዋሪዎች ኃጢአት፣ በደል፣ ግፍና ርኩሰት ሞልቶ ተትረፍርፎአል። እግዚአብሔር ለሰው ደኅንነት ድል በዘጋጀው ጉዳና ውስጥ እንቅፋትና ማሰናከያ ሊሆን ማናቸውም ነገር ሊደቀን አይፈቀድም። ይህን ለማድረግ የደፈረ ወይም በአደራረጉ የሚተባበር ሁሉ ይደመስሳል።

አምስት ነገሥታት በዋሻ ውስጥ እያደቡ እንዲኖሩ ማድረግ አይገባም፤ መታረድ ይገባቸዋል።

ይህን የቃሉን ዋነኛ እውነት መንፈስ ቅዱስ በልብህ እንዲጽፍልህ ብዙ ጸልዩ አለሁ። ክርስቲያኖች ሆይ፣ አሁን የምነግራችሁ ጽድቅን ነው እንጂ ቅድስናን አይደለም። በእያንዳንዳችን አሮጌው ሰው አለ በራሱ ሊቀደስ የማይችለው ሥጋ አለ፤ እርሱም በመስቀል ላይ በስቀላት እንዲሞት ተፈርዶበታል። በእያንዳንዳችንም

ሌላ አዲስ ሰው አለ ከራሱም ኃጢአት ሊሠራ አይችልም፤ እርሱም በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ባለን ሃይማኖት የተሰጠን ነው። በክርስቶስ ድል ልደሰት የምችለው ግን ለቁስሎቹ ለችንካርቶች ራሴንም በመስቀሉ ላይ ለመስቀል ፈቃደኛ ስሆን ብቻ ነው። ሳይፈረድበትና ሳይገደል በልቤ ዋሻዎች ኃጢአትና ዐመል እያደባ እንዲኖር መፍቀድ አልደፍርም።

ይቅር ተብለህ ምሕረትን ያገኘህ ኃጢአተኛ ስለሆንህ ትደሰታለህን? በኢየሱስ ደም ተሸፍነህ ወደ ሰማይ ስለምትጓዝ ትደሰታለህን? እኔም እንዲሁ ነኝ። እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለህ አንተ አሁን ኩነኔ ስለ ሌላብህ ትደሰታለህን? ስለ እነዚህ ሁሉ ደስ ይልሃል። የጽዮንንም መዝሙር ትዘምራለህ። ነገር ግን በስውር የሚኖር ያልተገለጠ የምሥጢር ኃጢአት፣ ያልተናዘዝኸውና ያልተውከው፣ በአንተም ያልተፈረደበትና ያልተኩነነ ኃጢአት በውስጥህ እያደባ ይኖር ይሆናል። አንተም ምስክር ነትህ ስለማይሰምር ማስተማርህም ፍሬ ስለሌለው ታደንቃለህ።

ይህ ለምን ሆነ? ምናልባት ሰዎችን የሚያማ፣ የሚተችና የሚወቅስ የሚንቅም ምላስ በውስጥህ ያደባል። ያልሞተ ምላስ፣ ወይም ያልተሰቀለ ኩራትና ትዕቢት፣ ወይም ለእግዚአብሔር ያልተናዘዝከው ክፉ ምኞት ምናልባትም ለራስህ ክብር የሆነ ስስታም ምኞት በልብህ ዋሻ ገና በሕይወቱ እያደባ ይኖራል። አዎን ይቅር ተብሎ አል፤ አዎን፣ ከደሙ ሥር ተደርጎአል፤ አዎን፣ ኩነኔ የለም፤ ለዚህ ሁሉ ሃሴ ሉያ። ነገር ግን ራስህ በረጅሙ ኑርህ ልምድ እንዳየኸው እዚያ ዋሻ ውስጥ ያሉ ወደረኞች በየጊዜው ሾልከው እየወጡ ምን እንደሆነ ምን እንዳደረግህ ሳታውቅ ትጨክናለህ፤ በሌሎች ትፈርዳለህ፤ ራስህን መግዛት ያቅትሃል፤ ትቆጣለህ፤ ትበሳጫለህ። ሰይጣን ከተሸሽገበት ዋሻው ወጥቶ ጨበጠህ።

ወደ ድል የሚያደርስ ንጉሣዊ ጉዳና አንድ ብቻ ነው። ይኸውም የማያቋርጥ አቋም፣ የምንካፈል ድልና የምናበወግድ አደጋ አለ። ከመስቀሉ ደም ሥር መጠጊያህን አድርግ። መሸሸጊያህም የክርስቶስ ቁስሎች ይሁኑ። ከኃጢአት ጎን አትጠጋ። ነገር ግን በልብህ በሚያደባው እባብ ላይ ጠቅላላ ውጊያ አድርግ። ያ እባብ እንደ ምን ተደርጎ ይታረዳል? ኢየሱስ አርዶልሃል።

ወደ ድል አንዋኑዋር ለመሻገር ቁርጥ ሐሳብ ያደረገ፣ በሃይማኖት ማዋቃት የጀመረ ክርስቲያን ባለፉት ዘመናትና ጊዜያት ባደረገው በደል ትገታ ሊጎሰምና ሊከረከም አይፈቅድም። ነገር ግን ወደ አሸናፊነት አንዋኑዋር አቋም ሊገባ ቆርጦ አል። እርሱ የሚያደርገው እንዲህ ነው፤ ወደ በደለው ወይም ወደ በደላት እህት ሄዶ ይቅርታ ይጠይቃል። በጌታው እግር ሥር ተደፍቶ ታፈኩን ሁሉ ይናዘዛል፤ ሁሉም በቀራንዮ ስለተፈጸመላት ጌታ ኢየሱስን ያመሰግናል። በእርጅናው ዘመን እንኳ ቢሆን ስስትን፣ ንፍገትን፣ ምላሱን፣ ሐሜትን፣ ክርክርን፣ ወቀሳንና ንቀትን፣ ሌሎችንም ሁሉ ለማሸነፍ ስለሚችል ክርስቶስን ያመሰግናል።

ከዚህ በኋላ ምን ያደርጋል ? ዓይኑን አቅንቶ በሃይማኖት በሕያው ጌታው ዓይን ውስጥ እያየ በእምነትም እግሮቹን በጠላቶቹ አንገት ላይ አኑሮ «በምወጋቸው በጠላቶቹ ሁሉ ላይ እግዚአብሔር እንዲሁ ያደርጋል» ይላል ። ከዚህ በኋላ በሕይወቱ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ በሁሉም ግምባር እያጠቃ ወደ ፊት ይጓዛል ። እስከ አሁን ያልተፈረደበት ፣ ያልተኩነነ ፣ ያልሞተና በእግዚአብሔር ፊት ያልተናዘዘ ነገሮች በሕይወቱና በነፍሱ እንዳሉ ጠቅላላ ውጊያ ያነሳባቸዋል ።

በመልካም ተጋደል በሙሉ ጉልበትህ
ክርስቶስ ኃይልህ ነው ክርስቶስም ቀኝህ
ሕይወትን ጨብጥ ደግሞም ትሁንልህ
የዘላለም ደስታ ደግሞም አክሊልህ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

የድል ፍሬ ።

ኢያሱ ፲፩ ፣ ፳፫ ።

«እግዚአብሔርም ባሪያውን ሙሴን እንዳዘዘው እንዲሁ ሙሴ ኢያሱን አዝዞት ነበር፤ ኢያሱም እንዲሁ አደረገ፤ እግዚአብሔር ሙሴን ካዘዘው ሁሉ ምንም አላስ ቀረም ።

ኢያሱም ያን ምድር ሁሉ ተራራማውን ፣ ደቡቡንም ሁሉ ፣ የጎሶምንም ምድር ሁሉ ፣ ቆላውንም ፣ ዓረባንም ፣ የእስራኤልንም ተራራማውንና ቆላውን ያዘ ፣ እስከ ሴይርም ከሚያወጣው ወና ከሆነው ተራራ ጀምሮ ከአርሞንዔም ተራራ በታች በሊ ባኖስም ሸለቆ ውስጥ እስካለው እስከ በአልጋድ ድረስ ፣ ነገሥታቶቻቸውንም ሁሉ ይዞ መታቸው ፣ ገደላቸውም ። ኢያሱም ብዙ ዘመን ከእነዚህ ነገሥታት ሁሉ ጋር ይዋጋ ነበር ። በገባዖን ከሚኖሩ ከኤዊያውያን በቀር ከእስራኤል ልጆች ጋር ዕርቅ ያደረገች አንዲት ከተማ አልነበረችም ፤ ሁሉን በሰልፍ ያዙ ። እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘ ፣ ያጠፋቸው ዘንድ ሞገስንም እንዳያገኙ ፈጽመውም እንዲያጠፋቸው ፣ ከእስራኤል ጋር ይጋጠሙ ዘንድ ልባቸውን እንዲያደነድኑ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሆነ ።

በዚያን ጊዜም ኢያሱ መጣ ፣ ከተራራማውም አገር ከኬብርንም ከዳቤርም ከአ ናብም ከእስራኤልም ከተራራማ ሁሉ ከይሁዳም ተራራማ ሁሉ የዔናቅን ልጆች ገደለ ። ኢያሱም ከከተሞቻቸው ጋር ፈጽሞ አጠፋቸው ። በጋዛ በጌትም በአዛጦ ንም ጥቂቶች ቀሩ እንጂ በእስራኤል ልጆች ምድር ከዔናቅ ልጆች ማንም አልቀ ረም ። እግዚአብሔርም ለሙሴ እንደ ነገረው ሁሉ ኢያሱ ምድሪቱን ሁሉ ያዘ ። ኢያሱም ለእስራኤል እንደ ከፍላቸውና እንደ ነገዳቸው ርስት አድርጎ ምድሪቱን ሰጣቸው ፤ ምድሪቱም ከሰልፍ ዐረፈች ።» ኢያሱ ፲፩ ፣ ፲፮ - ፳፫ ።

መጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ አሥራ አንድ በምድረ ከነዓን የእግዚአብሔር ሕዝብ በአንድነት ሆነው መዋጋት ያቋረጠበትን ጊዜ ይነግረናል ። ድሎቻቸው ደምሳሾችና አውዳሚዎች ነበሩ ። ጠላቶችም ምንም እስከ አሁን በምድሪቱ ቢኖሩም እንኳ ተመትተው ተበታትነዋል ። እግዚአብሔርም መላዋን ምድር ለራሱ ሕዝብ ሰጠ ።

ብዙ ገና የሚያዙ ከፍለ ሀገሮች ቀርተዋል ። ነገር ግን ከወጉአቸውና ከአባረ ሩአቸው ሕዝቦች የአገኙትን ምድር እያንዳንዱ ነገድ እንዲወርስ ተሰጥቶአል ። እያን ዳንዱ ነገድ ርስቱን ለመውረስ በጎብረት ተዋግቶ በተማረው የጦር ስልት ለየቅሉ መሥራት አለበት ። ሕዝቡም ይህን ለማድረግ አለመቻላቸው የእግዚአብሔርን ኃይል ጉድለት አያሳይም ፤ ነገር ግን ኢያሱ በመካከላቸው ያካፈለውን ሊረከቡና ሊጠብቁት ባለመቻላቸው ነው ።

እጅግ በጣም ጠቃሚ ነገር እንድነግራችሁ ትንሽ ረጋ ልበል (ስንቶቻችሁ ልታስተውሉት እንደምትችሉ አላውቅም) የምንማረው እያንዳንዱ የከበረ እውነት ሁሉ በሃይማኖት በልባችንና በሕይወታችን መሥራት አለበት። አለበለዚያ የምናደርገው ሁሉ ፍሬ ቢስ ይሆናል። ለልባችን የምንቀበላቸው በረከት፣ የመንፈስ ግለትና ሞቅታ ይህን መጽሐፍ ከዘጋን ከአምስት ደቂቃ በኋላ ተረስተው እንዳልነበሩ ይሆናሉ። ከእግዚአብሔር ጋር የሚራመድ መናጃ፣ ጌታውንም ፊት ለፊት እስኪያይ በክርስቶስ አሸናፊነትና ኃይል የሚራመድ ሰው ሁሉ፣ ጸጥ ያለ ስፍራ ይፈልግና እግዚአብሔር እዚያ የሚነግረውን ያሰላስል። ለተቀበለውም እውነት ሁሉ እዚያው ለእግዚአብሔር ምስጋና ያቀርባል። እግዚአብሔርም በኢየሱስ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያናቱ ሁሉ በማጠቃለል አንድ አካል አድርጎ የሠራላትን እዚያ ሆኖ በግል ሕይወቱ ይቀበላል።

የመስቀሉ ድል ሁሉን ደራሽና ደምሳሽ መሆኑ የማይካድ እውነት ነው። ነገር ግን አንድ ሰው ከዚያ ድል በግል ኑሮው ሊረዳውና ሊያገኘው የሚችለው በሃይማኖት የተቀበለውን ያህል ብቻ ነው። በዚህ ዘመን ለቤተ ክርስቲያኑና ለሕዝቡ ከእርሱ ጋር በአንድ ሐሳብ የሆኑትንና ያለ ጸጋውም በራሳቸውና በሚሠሩት ሁሉ ጎዶሎ መሆናቸውን የተገነዘቡትን ሰዎች እግዚአብሔር ያስነሣልን።

የድል ፍሬ ምን እንደሆነ እንዳሳይህ እፈልጋለሁ። እርሱንም በኢያሱ ፲፩፣ ፳፫ ታገኛለህ። «ኢያሱ ምድሪቱን ሁሉ ያዘ፤ ኢያሱም ለእስራኤል አንድ ክፍላቸውና እንደ ነገዳቸው ርስት አድርጎ ምድሪቱን ሰጣቸው። ምድሪቱም ከሰልፍ ዐረፈች» «ኢያሱ ምድሪቱን ሁሉ ያዘ» ውጊያው ተፈጸመና ድሉ ተረጋገጠ። «ኢያሱም ... ርስት አድርጎ ምድሪቱን ሰጣቸው» ወስደው እንደሆነ ወይም አልወሰዱ እንደሆነ በሃይማኖት ወጥተው ሄደው የዕጣ ርስታቸውን መረከብ የሕዝቡ የራሳቸው ፋንታ ነው «ምድሪቱም ከሰልፍ ዐረፈች»

በአንድ ክርስቲያን ኑሮ ውስጥ የሚደረጉ መጋደሎች ምንጮቻቸው የሚከተሉት ናቸው። ከእግዚአብሔር ጋር ባንድ ሐሳብ አለመሆን፣ ከእግዚአብሔር ጋር አለመታረቅና ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሆኑትን ነገሮች በውስጣችን እንዲኖሩ ማድረግ ናቸው። እንዲህ ማድረግ ከሰማይ ማለት ከእግዚአብሔር ጋር መታገልና መዋጋት ነው። አንድ ሰው መታዘዝ ሲጀምር በዚያኑ ጊዜ ከውጊያ ያርፋል።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት የነበረውን የድል ፍሬ እስቲ ተመልከት። «ምድሪቱም ከሰልፍ ዐረፈች» የአንድነት፣ የሽርክናና የመተባበር ሥራ አበቃ። ድል ተገኝቶአል። ይህ የምንናገረው ሁሉ በመጽሐፈ ኢያሱ በሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት ያለውን የሐሳብ የትርጉም ጎብረት ለመግለጽ ያህል ነው። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተሰራጭተው ያሉትንና እያንዳንዱን አምሮት ለማጥገብ የሚችሉትን መግለጫዎች እንከተላለን እንጂ የአፍ ታሪክ ወይም ልብ ወለድ ወሬ የምናጠና አይደለም። ምድረ ከነዓንን መውረር፣ መውጋትና ማሸነፍ በክርስቶስ

ሞት፡ ትንሣኤና እርገት የሚመስል የብሉይ ኪዳን ታሪክ ነው። ስለ እርሱም ወደ ዕብራውያን ሰዎች የጻፈው የሚለው እንዲህ ነበር «ኃጢአታችንን በራሱ ካነፃ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ» ዕብ. ስ፡ ፫።

በመላው መጽሐፈ ኢያሱ ምድረ ከነዓን በሐዲስ ኪዳን ትምህርት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእርሱ በራሱ የምናገኘው ርስት ምሳሌ መሆኑን እንረዳለን። ምድሪቱ ለእስራኤል የነበረችውን ሁሉ ክርስቶስ እራሱ ለአንተና ለእኔ ነው። ምድሪቱም ከውጊያ ዐረፈች፡ ኢየሱስም በሰማያት በግርማው ቀኝ በከፍታ ተቀመጠ። ድሉ ተገኝቶአል። ምድሪቱም ሁሉ ያዘ። በዓለምም ሆነ በሰማያት ስፍራዎች እንኳ ቢሆን የመስቀሉ ድል በመጨረሻው ያልገለበጣቸው የዲያብሎስ ግዛቶች የሉም። በተፈጠረው ጠቅላላ ዓለም (ዩኒቨርስ) ውስጥ በቀራንዮ ምክንያት ክርስቶስ ጌታና ንጉሥ ነው።

በሚታይና በሚጨበጥ ነገር ብቻ የሚያምኑ (የማቴሪያሊስት) የኩሚኒዝም ግሥጋሴ ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈቃድ አንዲት ስንዝር ሊፈመድ አይችልም። እርሱ የሁሉ ጌታ ነው። የተወደዳችሁ ክርስቲያን ጓደኞቼ ሆይ፡ በድል ወገን መሆናችሁን ማወቅ እንዴት ያለ ሃሌ ሉያ ለልባችሁ ያመጣ ይሆን? ኢየሱስ ድል ካደረገ በኋላ ለሚያምን ለእያንዳንዱና ስጦታውንም በሃይማኖት ለመቀበል ለተዘጋጀ የእግዚአብሔር ልጅ የመስቀሉን ድል ሊያከፍልና ሊሰጥ ወደ ሰማይ ዐረገ። «ኃጢአታችንን በራሱ ካነጸ በኋላ በሰማያት በግርማው ቀኝ ተቀመጠ» ንጉሣዊ ዕረፍት ነው።

ስለዚህ ስለ ጌታ ኢየሱስ «ዕረፍት» ለጥቂት ጊዜ እንድታስብ እፈልጋለሁ። ምን ዓይነት ዕረፍት ነው? በእውነቱ ከድካም የተነሣ የተደረገ ዕረፍት አይደለም። አንተና እኔ የምንቀመጠው ሲደክመን ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ለራሱ አልሰሰተም ደግሞም አልፈራም። የእርሱ አንዋኑዋር የማያቋርጥ ትግል፡ እንቅልፍ ነጂ ትጋት፡ የመሪር ጎዘን፡ የጌቲስማኒ ጣርና የሰው ኃጢአት ፍጻኔ ከባድ ሸክም የተሞላ ኑሮ ነበረ። ነገር ግን ከእነዚህ ነገሮች ያደክመው አንዳች ስንኳ አልነበረም። የሰንፍና የታካችነት ወይም የሥራ ፈትነት ዕረፍትም አይደለም። ምክንያቱም የማርቆስ ወን ጌል የመጨረሻ ቁጥሮች እንዲህ ይላሉ «እነርሱም ወጥተው በየስፍራው ሁሉ ሰበኩ፡ ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር» ማር. ፲፮፡ ፳።

የእርሱ ዕረፍት የመርከት፡ የማሟላትና የመጥገብ ዕረፍት ነው። ዙፋኑን ትቶ፡ ከብሩን አውልቆ አስቀምጦ ራሱን ስለ ኃጢአታችን መሥዋዕት አድርጎ በማቅረብ ኃጢአትን አልደመሰሰምን? «ተፈጸመ» ብሎ አልጮኸምን? አሁንም ከቡር ጌታችን ከድካም ወይም ከሥራ ፈትነት ሳይሆን በቀራንዮ በፈጸመው ሥራ መንፈሱና ልቡናው ረክቶ የመሟላት ዕረፍት አርፎአል። የመስቀሉ ፍሬ የሚሰበሰብበትን ያን ቀን እየተጠበበቀ በሰላምና በጸጥታ የተረጋገጠ ዕረፍት ያደርጋል። በተፈጸመው የደንገንታችን ሥራ ላይ አንዳች ነገር መጨመር ከቶ አይቻልም። የመስቀሉ መሥዋዕት ለዓለም ደንገንነት ፍጹም በቂ መሆኑን ስላረጋገጠ ጌታችን በሰማያዊ ስፍራ ተቀመጠ። ዕብራውያን ፲፡ ፲፪ እንዲህ ይላል «እርሱ ግን ስለ ኃጢአት አንድን

መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ፤ እግዚአብሔር ለጽድቅ የሚጠይቃቸው ነገሮች ሁሉ እርሱ በሚፈልገው ዓይነት ተሟልተው ተፈጸሙ። እግዚአብሔር ለኃጢአት ፍርድ የመዘዘው ሰይፍ ወደ አፎቱ ተከተተ። እንግዲህ ዛሬ በክርስቶስ ኢየሱስ ለሚያምኑና ለሚከተሉ አሁን ኩነኔ የለባቸውም። የኃጢአታችን ዕዳ የተከፈለው አሁንም የሚከፈለው በምግባራችን ወይም በቅዱሳን ስማዕታትና መላእክት በኩል አይደለም። ክርስቶስ አንድ ጊዜ አሟልቶ ከፍሎአል።

የመድኃኒታችን ዕረፍት የሰላምና የጸጥታ ዕረፍት የትክክለኛ ሚዛን ዕረፍት፣ የተከናወነና የተፈጸመው በቂና አጥጋቢ ስለሆነ የማረጋገጫ ዕረፍት፣ የመርከት ዕረፍትና የተፈጸመ ሥራ ዕረፍት ነው። ለእያንዳንዱ ሰው የነፍስ ደኅንነት የሚያስፈልገው ሁሉ ተደርጎ ተፈጽሞአል። የሚጨመርበት፣ ወይም እንድንቀበለውም የሚፈለግብን ችሮታ የለም፤ ስለዚህ ጌታችን በዕረፍት ተቀመጠ።

ጌታችን ኢየሱስ አሁን በተቀመጠበት ስፍራ ሆኖ ተፈጥሮአችንን እንደሚሸከም መገንዘብ አለብን። ወዳጆቹ ለሆኑ የሰው ልጆች ሲል እንደ ሰው ሆኖ እዚያ ተቀምጦአል። እኔና አንተም በእርሱ ሆነን ከእርሱ ጋር ያንን ዕረፍት እንድንካፈል የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ለኤፌሶን ሰዎች በምዕራፍ ፪፣ ፮ ሲጽፍ የሐዋርያው ጳውሎስ ሐሳብ ይህ ነበረ «ከእርሱም ጋር አስነሣን፤ በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን።»

የተወደዳችሁ ክርስቲያን ወዳጆቹ ሆይ፣ የደኅንነታችን ዓላማና ፍሬ ነገር የሆነ የክርስቲያን ኑሮ ደስታና የልብ ተመስጦ፣ በሞቱ በትንሣኤውና በዕርጉ «ከክርስቶስ ጋር» መሆናችን እንደሆነ እንድትረዱ እፈልጋለሁ። ስለዚህ አንተና እኔ በየቀኑ ኑሮአችን አቋም ወደዚያ ዕረፍት እንድንገባ ኢየሱስ ይመኝልናል። ለክርስቶስ ያደረግነው የድል ፍሬ ዕረፍት ነው። ከክርስቶስ ጋር ያንን ድል የመካፈላችን ጥቅም አንድ ነው፤ እርሱም ዕረፍት ነው።

ዛሬ ያ ዕረፍት በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ምን ውጤት ወይም ስሜት አለው? ሁሉጊዜ እንደጋለህ ብትሮጥ ከሥራህ ፍሬ ልታገኝ አትችልም። እንደ ፈለገው በሚፈቀደው ዓይነት እንደገና ፈጭቶ አቡካቶና ጠፍጥፎ እንዲሠራን በእርሱ ኃይል ማረፍ እስክንማር ድረስ ትኩሳቱና ሞቅታው፣ ጥድፈያውና ትካካው፣ መርበድበዱና ግልፍተኝነት በክርስቶስ ዕረፍት እስኪዋጡ ድረስ የእግዚአብሔር ሥራ እንደሚገባ ሊሠራና ፍሬ ሊሰጥ አይችልም።

ከአንድ ወይም ሁለት ዓመት በፊት አንዱን ወዳጄን በለንደን ያለውን የቅዱስ ጳውሎስን ካቲድራል አስገብኝ ነበር። ያስደነቀኝ ነገር ተፈጠረ። ወዳጄ ወደ ካቲድራሉ ሕንፃ ጉልላት ወይም ሞገስ ሊወጣ ፈለገ፤ እስከ ጉልላቱም አራት መቶ ደረጃዎች ነበሩ። ሰውየው ደግ ክርስቲያንና የኢንተርናሽናል የአግር ኳስ ተጫዋች ነው። እርሱም የውፋራን ጉዳት አስረዳኝ። በእውነቱ እኔ ገና ከደረጃዎቹ እኩሌታ ላይ ስደርስ እርሱ አራቱን መቶ ደረጃዎች ፈጽሞ በጉልላቱ ጫፍ ላይ ነበረ። እኔም

ቁና ቁና እየተነፈሰኩና እየፈራሁ እርሱ ወዳለበት የታላቁ ካቲድራል ጉልላት ላይ ስደርስ ብሩህ የሆነ የጥቢ ወራት እኩለ ቀን ይመስላል። እንደዚህ ያሉ ቀኖች በለን ደን አንዳንድ ጊዜ ብቻ ይደርሳሉ። ጀምበርዋም ደመና ከሌለበት ሰማያዊ ጠፈር ከጉልላቱ ላይ በቆመው መስቀል ላይ ታበራለች። ወደ ላይ ስናይ ያ መስቀል በብሩሁ ሰማይ ወርቃማ ቀለሙ ያብረቀርቃል። ወደ ታች ስንመለከት አንዳች ነገር አይታይም። ለንደን በጉም፣ በጭጋግ፣ በጭስና በአዋራ ውስጥ ተደብቃለች። በእኔ ግምት ይህ የክርስቲያን ሕይወት ምሳሌ ነው። በየቀኑ ሕይወታችን ከዘወትሩ አዋራ፣ ጭጋግና ትግል አስወጥቶን ወደ እግዚአብሔር ሰማያዊ ፍቅርና የክርስቶስ ዕረፍት ከፍ ሊያደርገን በኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ዓላማ ነው። እኔና አንተ በዚህ ፍቅርና ዕረፍት አንድሰት እንደሆነ ይገርመኛል።

ያረፈ ክርስቲያን ማለት ሕይወቱን ከክርስቶስ ጋር ከማዕበል በላይ ከፍ ካለ ስፍራ የሚያኖር ነው። የሌሎች ጎዘንና ችግር ይሰማዋል። ሁልጊዜም የእግዚአብሔርን ጥበብ ሊያይ ይችላል። የአፍቃፊውን እግዚአብሔር ልብ ስለሚተማመን በትግሉ ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ እስኪገለጥለት ድረስ በትዕግሥት ይጠብቃል። ከዘወትር ችግርና ሁከት በላይ የሚኖርና ከሰማይ ዙፋን የማያቋርጥ ግንኙነት ያለው ክርስቲያን በኢየሱስ አርፎአል። ከሥራው ከትጋቱና ከፈጣንነቱ የተነሣ ባለመድከሙና በአጭር ባለመቀጫቱ የምታደንቅለት ከሰዎች ሁሉ ይልቅ ሥራ የሚበዛበት ትጉህ አገልጋይ ነው። ለዚህ ሁሉ ምሥጢሩ ምን እንደሆነ ብትጠይቀው ሊሰጥህ የሚችለው አንዲት መልስ ጌታውን ተስፋ እያደረገ ሲኖር እንከፍ የሆነች የራሱን ኃይል ሁሉን ቻይ በሆነ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደ ለወጠው ነው። አራፊ ክርስቲያን፣ እንዲህ ነህን? ሰነፍ ክርስቲያን አላልኩም፤ ግን አራፊ ክርስቲያን ነው ያልኩኝ። አራፊ ክርስቲያን ሁልጊዜ ሥራ የሚበዛበት፣ አስተዋይ፣ ሁልጊዜ የጌታው ትጉህ ሠራተኛ፣ በልቡ ውስጥ ጠለቅ ብሎ ግን ድንገተኛ ማዕበል እንኳ የማያውከው፣ መሪ፣ ከባድና ጽኑ ጎዘን እንኳ የማያናውጠው ሰላም አለው።

ይህ ዕረፍት በምን ዓይነት ለአንተና ለእኔ ሊሆን ይችላል? እኔ ለልቤና ለሕይወቴ ይህን ዕረፍት ያለማቋረጥ እንደምመኘው አንተም እንደምትመኝ እርግጠኛ ነኝ። በመጀመሪያ፣ ይህ ዕረፍት የኃጢአት ስርየትን ማረጋገጫ ዕረፍት ነው። አየህ ወዳጄ፣ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ዓይነት የሚያርፍ ሰው ከእንግዲህ ወዲህ የኃጢአትን ስርየት ለማግኘት ወደ መስቀሉ ለመድረስ የሚሠራ አይደለም፤ ነገር ግን ከመስቀሉ ሥር ቆሞ ድሉን ይካፈላል። የሰማይ ብርሃን በመስቀሉ ላይ ሲያበራና ሲያብረቀርቅ ይመለከታል፣ እርሱንም ለማዳን የሚያስፈልገን ሁሉ ክርስቶስ አንድ በአንድ እንደ ፈጸመው ያውቃል። «ተፈጸመ» የተባለውን ጨካኝነት ሰምቶአል። «እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሳቸዋል?» ሮሜ ፰፣ ፱፫። የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል ያደምጣል። እንዲህ ያለ ሰው ከክርስቶስ ጋር አብሮ መሞቱን በእርግጥ ስለሚያውቅ የኃጢአቱ ፍርድ ተፈጽሞአል። የራሱን ጎዶሎነትና ራቂትነት ቢያውቅም ቅሉ የከብር መድኃኒቱን ጽድቅና ቁንጅና ለብሰ

አጊጦ በአምላኩ ፊት ያለ ነውር ሆኖ ይቆማል። ኢየሱስ ምን እንደሆነ አውቆ በእርሱ ስለሚያፍር ክርኩሶት፣ ከጉምና ከጭጋግ በላይ ከፍ ባለ ስፍራ በዕረፍት ይቀመጣል።

ወዳጄ ሆይ፣ ያለፈ ኃጢአትህን እያስታወስክ ትጨነቅበታለህን? ሁልጊዜም ከተረሳበት እያወጣህ ለሌሎች ታወራለህን? ዘወትር እንዲያስቃይህ ታደርገዋለህን? ሁልጊዜ ለንደኞችህ ትነግራለህ፣ ለሌሎችም ትናዘዝዋለህን? የተወደድክ ወዳጄ ሆይ፣ እግዚአብሔር ከክርስቶስ ደም ሥር የቀበረውን ረስቶታል፤ አንተም እርሳውና በቀራንዮ ሥር አርፈህ ተቀመጥ። እግዚአብሔር የረሳውን አንተ እያስታወስክ እግዚአብሔርን በየጊዜው ለማስታወስና ለመወትወት አትድፈር።

ይህ የክርስቲያን ዕረፍት ከኃጢአት ስርየት የተነሣ ዕረፍት ብቻ አይደለም። ነገር ግን ከድል የሚገኝ ዕረፍት ጭምር ነው። በራሳችን ጉልበትና ቆራጥነት ብቻ ሰይጣንን ለመቃወም ስንት ጊዜ ለፍተናል? ተዋግተናል፣ ታግለናል ሲያቅተንም እንደገና ጀምረናል። ነገር ግን እንደገና ወድቀናል። የእግዚአብሔር ልጅ ግን ክርስቶስ ሁሉን እንዳደረገለትና እንደፈጸመለት ማየት ሲጀምርና ሰይጣንም ድል የሆነ ጠላት መሆኑን ሲረዳ የድል ዕረፍት ያገኛል። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ ሕይወቱ ከክርስቶስ ጋር በእግዚአብሔር ውስጥ ስለተሰወረ ዲያብሎስ ሕይወቱን ሊነካ እንደማይችል መረዳት ይጀምራል። በተጨማሪም፣ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ አንድ መሆኑን ይገነዘባል።

መጀመሪያ እግዚአብሔርንና ክርስቶስን ነክቶ፣ ወግቶ፣ አቁስሎና በስቶ የመጣ ካልሆነ የጊዜ ሁኔታም፣ መከራም፣ ፈተናም፣ ሊነካኝ አይችልም። ይህን ሁሉ ዘልቆ አልፎ መጥቶብኝ ከሆነ አሁን ለጊዜው የማይገባኝ ቢሆንም ለታላቅ ጉዳይ የመጣ መሆኑን አውቃለሁ። ስለዚህ ባልደናበር፣ ይህ የመጣውም ለልቤ በረከት ለታላቅ ጉዳይ ከእግዚአብሔር ዙፋን ፊት መምጣቱን አውቂ ዓይኔን ወደ ሰማይ አሻቅቤ ብቀበለው ጎዘን አያውከኝም፣ ፈተና አይማርከኝም፣ የጊዜ ሁኔታም አያስደ ነብረኝም። ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ በሆነልኝና በሠራልኝ ደስታ አርፋለሁ። ይህ ነው የድል ዕረፍት።

በተጨማሪም፣ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ (ያረፈ) ክርስቲያን በማናቸውም ጊዜና ሁኔታ ጭምትና ጸጥተኛ ነው፤ ለማገልገልም ቅዱስ ጉልበት ይሰጠዋል። እንከፍ የሆነው የራሱ ጉልበት በነበረበት ስፍራ አሁን የታላቁ እግዚአብሔር ኃይል ስለተተካ በዚህ ዓይነት ሰው ወይም ሴት ዘንድ መንፈሳዊ ሙላትና ከኃይል ሁሉ የሚበልጥ ኃይልና ሥልጣን እንዳለ የሚያስረዳ ነገር አለ። በኃጢአቱ ስርየት መረጋገጥ ስለሚያርፍ፣ በድል ስለሚዝናና ከሁሉም በላይ ፈቃዱን ለእግዚአብሔር ፈቃድ ፈጽሞ ስላስረከበ ይህ ታላቅ ኃይልና መንፈስ በውስጡ ይሠራል።

ወዳጆቼ ሆይ፣ የራሱ ፈቃድ የገዛ ምኞቱን ለመፈጸም የሚጠቀምበት መሣሪያ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ መጠቀሚያ መሆኑን የሚያውቅ ዛሬ ከእኛ ስንታችን ነን?

ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ዓላማ ጋር በኅብረት ሊሠራ የሚጀምረው ከዚህ በኋላ ነው። ፈቃዳችን ሁሉ ለእግዚአብሔር ሲሰጥ አለመታደል በእርሱ ወደ መታደል ይለወጣል። ሕይወትም እግዚአብሔር ሊያደርግልን የሚገባውን እንዲፈጽምልን የማያቋርጥ ትግል ከእርሱ ጋር የማንታገልበት መሆኑ ይቀራል። በዚያን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ካለን ምኞት የሚመነጭ ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ጽኑ ኅብረትና ያልተሸፋፈነ ግንኙነት ይሆናል።

ማመኑ ያስቸገረኝን አንድ ቁጥር ከመጽሐፍ ቅዱስ አገኘሁ። ፍቅሩ የገባኝ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ነው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ብዙ ጊዜ ትርጉሙን ለሌሎች እንግራለሁ። እርሱም የዳዊት መዝሙር ፱፻፲፱ ነው። እንዲህ ይላል «በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤ የልብህንም መሻት ይሰጥሃል።»

«አቤቱ አንዳንድ የልብ መሻቶች ናቸውን?»

«የለም፤ ልጄ ሁሉን መሻት እያንዳንዳቸውን»

«ነገር ግን የማይገቡ መቅረት ያለባቸው አሉ»

«አይደለም፤ ምንም የሚቀር የለም በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ»

ፈቃድህን ለእግዚአብሔር ፈቃድ አስገዛ። እርሱም የልብህን መሻት ሁሉ ይሰጥሃል። ለምን? ምክንያቱም ሕይወቱን ለእግዚአብሔር አሳልፎ የሰጠ ወይም ያስረከበ ሰው በአንዋኑዋሩ ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ብቻ ይመኛል። ከክርስቶስ ጋር አንድ የሆንነው በሞቱ ብቻ ሳይሆን በትንሣኤውም እንደሆነ ብንረዳ ሁሉም ነገር «በእኛ ለእኛም» መሆኑን እንገነዘባለን። የሙሉ ደኅንነትን መንገድ እግዚአብሔር አስቸጋሪና ዘወርዋራ ወይም ስላቻ መንገዶች ያሉት ስለ አላደረገ በጣም ደስ ይለኛል። ምክንያቱም ብዙዎች ከግባቸው ሳይደርሱ ስለሚቀሩ ነው። የሚማርክንም ምናልባት የመንገዱ ምቹነት ነው፤ አንድ ነገር ልጠይቅህ፤ ይህን በኢየሱስ ያለውን የዕረፍት ሕይወት፤ የኃጢአት ሥርየት መረጋገጥ ዕረፍት፤ ከእርሱ ጋር ካለህ ኅብረት የመነጨ ዕረፍት፤ ለእርሱ የተሰጠ ሕይወት ዕረፍት፤ በእርሱ የረከ ሕይወት ዕረፍት፤ ለማግኘት ትመኛለህን? ወይስ አንዋኑዋርህ ካልተሰጠህ መሻትና ካልተፈጸሙ ምኞቶች ጋር የምትቀጋበት የተዋከበ ውጊያ ነው። የዕረፍትን ኑሮ እንዴት ታገኛለህ? ይህን ቁጥር አንብብ፤ «ኢየሱስም ምድሪቱን ሁሉ ያዘ። ኢየሱስም ርስት አድርጎ ምድሪቱን ሰጣቸው። ምድሪቱም ከሰልፍ ዐረፈች።»

የእኛ ኢየሱስ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምድሪቱን ሁሉ ይዞአል። ቀራንዮ ያስገኘው ትርፍና ጥቅም ሁሉ ለአንተ ነው። እርሱም ርስትህን እስክትቀበል ድረስ በእጁ ይዞ እጁን ዘርግቶልሃል። ጴጥሮስ በጴንጠቆስጤ ቀን ስለ እርሱ እንዲህ ሲል የተናገረው ይህ ነው «የመንፈስ ቅዱስንም የተሰፋ ቃል ከአብ ተቀብሎ ይህን እናንተ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰሰው» ወደ ሙሉ ደኅንነት ገብተን በኢየሱስ ክርስቶስ እንድናርፍ የሚፈለግብን ሁሉ ከመስቀሉ ድል ፋንታችንን መቀበል ብቻ ነው።

ይህን ዕረፍት ለማግኘት ዘወትር ወደ ልቤ ብመለከት ምን ይሆን ? ስለ መን ፈስ ቅዱስ በመጽሐፍ ቅዱስ ያልተጻፈውን መፈለጌ ነው። ሰዎች «እውነተኛ ጥም ቀት» ብለው የሚጠሩትን ስላየሁና በልዩ ልዩ ቋንቋም ስለማልናገር ያልዳንሁ ይመስለኝ ይሆናል። ወደ ራሴ ያየሁ እንደሆነ መናፍቅ እሆናለሁ። የእግዚአብሔር መን ፈስ ከእኔ ጋር መሆኑን ሳልረዳ ዓይኔን ከራሴ አንስቼ ወደ ክርስቶስ ባይ፣ እሩቅ መሆኑንና ተስፋ ቢስ መሆኔን አያለሁ። የምፈልገው በጣም ከፍ ስላለ ልደርስበት አልችልም። ነገር ግን ወደ ሰማያዊው ጠፈር ወደ ላይ ወደ መስቀሉ ያየሁ እንደሆነ ጠፈሩ ባይ ነው። ምክንያቱም በመስቀል የተሰቀለው ርስተ በረከቴን በእጁ እንደ ያዘ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦአል። የራሱንም ሕይወት በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በልቤ ውስጥ እንዳፈሰሰና በዚህ ምድራዊ ኑሮዬ ሳለሁ የክርስቶስን የራሱን ሕይወት እንድናር እንዳደረገኝ ብንነዘብና ባምን በዚያኑ ጊዜ ነፍሴ ከሰልፍ ታርፋለች። ከጫጫታ፣ ከኡኡታ፣ ከዋይታ፣ ከሁከት፣ ከችካላ፣ ከርኩሰትና ከኃጢአት ሁሉ በላይ ከፍ ባለ ስፍራ እኖራለሁ። በክርስቶስ አርፋለሁ። ከእኔ ጋርና በእኔ ውስጥ መሆኑን እውነተኛ ለማድረግ መንፈስ ቅዱስን ስለላከልን አመሰግናለሁ።

ርስታችንን መውረስ ።

ኢያሱ ፲፫ ፡ ፩ ።

«የእስራኤልም ልጆች የመቱአቸው ከአርኖንም ሸለቆ ጀምሮ እስከ አርሞን ዲም ተራራ ድረስ በምሥራቅ ያለውን ዓረባ ሁሉ በዮርዳኖስም ማዶ በፀሐይ መውጫ ያለውን አገራቸውን የወረሱአቸው ነገሥታት እነዚህ ናቸው ። በሐሴቦን የተቀመጠው ፣ በአርኖንም ሸለቆ አጠገብ ካላችው ከአሮዴ ፣ ከሸለቆውም መካከል ጀምሮ የገለፃድን እኩሌታ እስከ ያቦቅ ወንዝ እስከ አሞን ልጆች ዳርቻ ድረስ ፣ በምሥራቅም በኩል ያለውን ዓረባ እስከ ኪኔሬት ባሕር ድረስ ፣ በቤትየሸሞት መንገድ አጠገብ እስካለው እስከ ዓረባ ባሕር እስከ ጨው ባሕር ድረስ ፣ በደቡብም በኩል ከፈስጋ ተራራ አፋፍ በታች ያለውን ምድር የገዛው የአሞራውያን ንጉሥ ሴዎን ፣ ከራፋይ ምም ወገን የቀረ ፣ በአስታሮትና በኤድራይ የተቀመጠው ፣ የአርሞንዲምንም ተራራ ፣ ስልካን ፣ ባሳንንም ሁሉ እስከ ጌቹራውያንና እስከ ማዕከታውያን ዳርቻ ፣ የገለፃድንም እኩሌታ እስከ ሐሴቦን ንጉሥ እስከ ሴዎን ዳርቻ ድረስ የገዛው የባሳን ንጉሥ ዐግ ፣ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴና የእስራኤል ልጆች መቱአቸው ፤ የእግዚአብሔርም ባሪያ ሙሴ ርስት አድርጎ ለሮቤል ልጆች ለጋድም ልጆች ለምናሴም ነገድ እኩሌታ ምድሪቱን ሰጣቸው ።»

«ኢያሱም ሸመገለ በዕድሜም አረጀ ፣ እግዚአብሔርም አለው ፡— አንተ ሸመገለ ልሀ ፣ በዕድሜህም አረጀህ ፣ ያልተወረሰች እጅግ ብዙ ምድር ገና ቀርታለች ፤ የቀረችውም ምድር ይህች ናት ፣ የፍልስጥኤማውያንና የጌቹራውያን አገር ሁሉ ፣ በግብፅ ፊት ካለው ከሺሐር ወንዝ ጀምሮ በሰሜን በኩል እስካላችው የከነዓናውያን ሆና እስከ ተቆጠረችው እስከ አቃሮን ዳርቻ ድረስ ፣ የጋዛ ፣ የአዛወን ፣ የአስቀሉና ፣ የጌት ፣ የአቃሮን ፣ አምስቱ የፍልስጥኤማውያን መኳንንት ፣ በደቡብም በኩል የኤዋውያን ፣ የከነዓናውያንም ምድር ሁሉ ፣ ለሲዶናውያንም የምትሆን መዓራ እስከ አሞራውያን ዳርቻ እስከ አፌቅ ድረስ ፣ የጌባላውያንም ምድር ፣ በምሥራቅም በኩል ከአርሞንዲም ተራራ በታች ካላችው በአልጋድ ጀምሮ እስከ ሐማት መግቢያ ድረስ ያላችው ሊባኖስ ሁሉ ፣ በተራራማውም አገር የሚኖሩትን ሁሉ ከሊባኖስ ጀምሮ እስከ ማሌሮን ድረስ ሲዶናውያን ሁሉ ፣ እነዚህን ሁሉ ከእስራኤል ልጆች ፊት አባርራቸዋለሁ ፤ እንዳዘዝሁህም ምድራቸውን ለእስራኤል ርስት አድርገህ አካፍላቸው ።»

ኢያሱ ፲፪ ፡ ፩ — ፮ ፤ ፲፫ ፡ ፩ — ፮ ።

መጽሐፈ ኢያሱን የግብር ይውጣ የሚያነብ ሰው ምዕራፍ ፲፪ እና ፲፫ን በችኮላ አንብቦ ለማለፍ ሳይቃጣ አይቀርም ። ምክንያቱም ያለ ጥንቃቄ ለሚያነብ እነዚህ ምዕራፎች በከነዓን አገር ስለሚገኙ ልዩ ልዩ አገሮች ይናገራሉ ። ብዙ ስሞችና ስፍራዎች ተመዝግበዋል ፤ እነዚህንም በተክክል ማንበብና ማስተዋል ያስቸግራል ።

አንተም በዚሁ ምክንያት የተሸነፍህ ብትሆንና እነዚህን ሁለት ምዕራፎች በጥንቃቄ ሳታነብ ብታልፍ በጣም ትልቅ የሆኑ ቁም ነገሮች ያመልጡሃል። የእግዚአብሔር ቃል ዋነኛ ሀብትና በረከት በቀላሉ እንድንለቅማቸው በቃሉ ፊት ላይ፣ ላይ ላይን የተነጠፉ ወይም የተሰራጨ አይደሉም።

ስለዚህ የከነዓንን ውጊያዎችና ድሎች ዋና ዋና ውጤቶች በማሳጠር የሚተርክ ውን ይህን አሥራ ሁለተኛውን ምዕራፍ በጭሩ እንመልከት። የመጀመሪያዎቹ ስድስት ቁጥሮች በሙሴ መሪነት የተደረጉትን ድሎች ይነግሩናል። ከቁጥር ሰባት እስከ ቁጥር ሃያ አራት ያሉት በኢያሱ መሪነት የተፈጸሙትን ድሎች ይነግሩናል።

በሙሴ መሪነት የተገኙ ድሎች ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ በምድረ በዳው ጉዞ ጊዜ የተደረጉ ናቸው። በኢያሱ መሪነት የተፈጸሙ ድሎች በአገሪቱ ውስጥ የተደረጉ ውጊያዎች ናቸው። በሙሴ ሥር በራሳቸው ምኞት አምሮትና ምርጫ መሠረት ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ የሚገኘውን ክፍለ ሀገር የርቤል፣ የጋድ ነገዶችና የምናሴ ነገድ እኩሌታ ርስት ሆነ። ኢያሱና ሠራዊቱ ከምድረ ከነዓን ምን ያህል አሸንፈው እንደወረሱ ይህ ምዕራፍ ይነግረናል። ምድሪቱን ተከፋፍለው ይገዙ የነበሩ የሰላሣ አንድ ኃያላን ነገሥታት ዝርዝር ተሰጥቶአል። እነዚህ ሁሉ አሁን የተገለበጡና ከእግዚአብሔር ሕዝብ ሥልጣን ሥር የተገዙ ሆነዋል።

በሰው ታሪክ ውስጥ በእግዚአብሔር ጸጋ ምን ያህልና ስንት ነገሮች እንደተሸነፉ ተቀምጦ ማስታወስ አንዳንድ ጊዜ ጠቃሚ ነው። ይህም ሲሆን በትምክህት አይደለም። ነገር ግን በትህትናና ምስጋና በተሞላ ልብና መንፈስ ያለፉት ዘመናትን ትዝታና የማስታወስ ገጾች በጥንቃቄ በመመርመር የእግዚአብሔር ጸጋ ስንቱን ነገር እንዳሸነፈልን በማስታወስ ፊት ለፊት እያየነው «ኃጢአት በበዛበት ኃጢአት በሞት እንደ ነገሠ፣ እንዲሁ ደግሞ ጸጋ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የተነሣ በጽድቅ ምክንያት ለዘላለም ሕይወት ይነግሥ ዘንድ፣ ጸጋ ከመጠን ይልቅ በለጠ» ሮሜ ፩፣ ፳ና ፳፩ «ኃጢአት በበዛበት . . . ጸጋ ከመጠን ይልቅ በለጠ» ለማለት እንችላለን።

ለጥቂቶች ሰዎች አብዛኛው የኑሮ ትግል ተፈጽሞአል። የሚዋጉአቸው ጥቂቶች ብቻ ቀርተዋል። ለብዙዎቹ ግን የኑሮ ውጊያዎች ገና ናቸው። ውጊያም ከዚህ በፊት ተፈጽሞ ሆነ ወይም ገና የሚመጣ ቢሆን ጉዞአችን ሲያልቅ «መልካሙን ገድል ተጋድዬአለሁ፣ ሩጫውንም ጨርሼአለሁ፣ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ፤» ዪኖጢሞ. ፱፣ ፭ ለማለት እንድንችል እግዚአብሔር ይርዳን።

ይህን ምዕራፍ ከመተዋችን በፊት ወደ ስድስተኛው ቁጥር አመለክታችኋለሁ። እንዲህ ይላል «የእግዚአብሔርም ባሪያ ሙሴ ርስት አድርጎ . . . ምድሪቱን (ሙሴ ያሸነፋቸውን ምድር) ሰጣቸው፤» እነዚህ ቃላት በምዕራፍ ፲፩ ቁጥር ፳፫ ካሉት ቃላት ጋር በጣም ይቀራረባሉ። ይኸውም ኢያሱ በሚለው ስፍራ ሙሴ ብለን ያነበብን እንደሆነ ነው። ነገር ግን በመካከላቸው ትልቅ ልዩነት አለ።

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በጽኑ የተመሠረቱትን ትምህርቶች ለማስረዳት በመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት መካከል ባለው የሐሳብ መዋሐድ ወይም ኅብረት ብጠቀም ባልወቀስም ይህን የሐሳብ ኅብረት በጣም ማጋነን አይገባኝም። ሙሴ ከዮርዳኖስ ማዶ ርስታቸውን የሰጣቸው እነዚህ ሁለት ተኩል ነገዶች ከእስራኤል ብሔራዊ ኑሮና ባሕል ጥቂት ክፍል ብቻ አገኙ። በመጨረሻም ፈጽመው ርስታቸውን ተቀሙ። ማሸነፍ ይገባቸው በነበረ ሕዝብ ተዋጡ። ከዮርዳኖስ በምሥራቅ በኩል ያላቸውን የምድረ በዳ ዳርቻ የመረጡ እነርሱ ራሳቸው ናቸው። ርስታቸውን ተቀሙና ጠፉ።

እግረ መንገዱን ሳልፍ በልባችሁ እንዲጻፍ የምፈልገው ትምህርት ይህ ነው። ሙሴ የሕግ አጋፋሪ የሚሰጠን ማናቸውም ነገር ሁሉ በመጨረሻ ከእጃችን እያሟላ ለዉ በጣታችን መካከል ይፈስሳል። ከዚህ የተነሣ በጉልበታችን፣ በምግባራችንና በደረግነው ቁርጥ ሐሳብ ልንፈጽመው ባሰብነው ሁሉ አሰቃቂ አወዳደቅ እንወድቃለን። የመንፈሳዊ ሕይወት ሥራና ዓይነተኛ በረከት ሁሉ በገዛ ቆራጥነታችንና ውጥናችን ሊጨበጥና በብርቱ ሊያዝ አይቻልም። እነዚህ ሁሉ ጠቅላላው ርስታችን ሁሉ በእርሱ ከሆነውና በሃይማኖትም እያንዳንዱን በረከት ከምንቀበለው ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት ያለን እንደሆነ የእኛ ሊሆኑ ይችላሉ። ምክንያቱም እግዚአብሔር «በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን» ኤፌ. ፩. ፫ ይህን ትምህርት እንድንማርና ወደ ምድረ በረከት በገዛ ጉልበታችን ልፋታችንና መፍጨርጨር እንገባለን ማለትን እንድናቆም እግዚአብሔር ይርዳን።

አሁን ኢያሱ ፲፫፡፩ በተለይ እንመርምር። እንዲህ ይላል «ኢያሱም ሽመገለ በዕድሜም አረጀ፣ እግዚአብሔርም አለው።— አንተ ሽመገለህ፣ በዕድሜህም አረጀህ፣ ያልተወረሰች እጅግ ብዙ ምድር ገና ቀርታለች» ኢያሱ ወደ ዘጠና ዓመት ግድም ደረሰ። ከምድሪቱ ብዙ ያልተያዙና ያልተወረሱ ቀርተዋል።

የዚህ ምዕራፍ የመጀመሪያዎቹ ስድስት ቁጥሮች ያልተያዘውን ክፍለ ሀገር ወሰኖች በጉልህ ያስረዳሉ። ከዚህ በፊት የተፈጸመው በቃ ብሎ ማረፍ አይገባም። አለበለዚያ እግዚአብሔር ለእስራኤል ያዘጋጀው ውጥን በምን ይታወቃል? በመጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ አንድ የመግቢያ ቁጥሮች እግዚአብሔር ሞላዋን ምድረ ከነዓን በቃል ተስፋ እንደ ሰጣቸው እናነባለን። ነገር ግን ከተሰጣቸው ርስት እያንዳንዱዋን ስንዝር መያዝና መውረስ አለባቸው። በመጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ ፲፫ ከቁጥር ፮ ጀምሮ ያለው የቀረው የርስቱን አወራረስ በዚህ ዓይነት ያብራራል። መጀመሪያ፣ ተዘዋውረው ምድሪቱን ይጎበኛሉ፤ ከዚህ በኋላ ለየነገዱና ለየጎሳው ያከፋፍላሉ። በመጨረሻም እያንዳንዱ ነገድ የተሰጠውን ርስት ወርሶ እንዲኖርበት ይተውለታል። ይህ አደራረግና ሥርዓት የገባህ ይመስለኛል። ምክንያቱም እንደገና ይህን መመርመራችን አይቀርም።

መንፈስ ቅዱስ ለተመረጠው ሕዝብ የመደበላቸውን ርስት ማለት የምድሪቱን ስፋትና ትልቅነት ብንመረምር ይጠቅማል። በሰሜን በኩል ከፍልስጥኤማውያን አገር ጀምሮ በደቡብ እስካለው ለምለም ምድር ይደርሳል። እግዚአብሔር እንዲወር ሱኦት ድምበርና ወሰን አድርጎ የወሰነላቸውን ግዛትና እስራኤል ለመውረስ የቻለችውን ግዛት ብናመዛዝን በሁለቱ መካከል የሚያሳዝን ልዩነት እናገኛለን። እስራኤላውያን በመላው ታሪካቸው ውስጥ በማናቸውም ጊዜ እግዚአብሔር ያሰበላቸውን አሟልተው ተቀብለው አያውቁም።

አሁን የታሪኩን ሐተታ ልተውና ታሪኩ ለሕይወታችን ያለውን መንፈሳዊ ትምህርት ልግለፅ። እያንዳንዳችን እንድንወርስና እንድንደሰትበት እግዚአብሔር ያቀደ ልን ርስተ በረከት ሁሉ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እጅ ተቀምጦልናል። ምድረ ከነዓን ለእስራኤላውያን የነበረውን ሁሉ ክርስቶስ ዳግም ለእኛ ነው። የምንወርሰው መንፈሳዊ ግዛት ሁሉ ካርታው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተነድፎልናል። የሰማያዊ ተራራዎች ራእይ፣ ሽለቆዎቹም በመጀመሪያ የመጠራጠር ሽለቆዎች ይመስላሉ። በኋላ ግን ወሰን የለሽ በረከት ያለባቸው ሽለቆዎች ሆነው ይገኛሉ። የዕረፍትና የመዝናናት የጸጥታም መስክ፣ የሚሸነፉና የሚወረሱ ከተማዎች፣ የሚገለበጡ ጠላቶች ናቸው። እያንዳንዳቸውንም ገና የምንወርስ እጅግ ብዙ ስፍራ እንደቀረ እርግጠኛ ነገር ነው። በክርስቶስ ያለን ርስታችን በእርሱ ከራሱ የተከፈለ ቁራጭ ክፍል አይደለም። ነገር ግን ሞላው ክርስቶስ የታሰበልንና የታቀደልን ርስታችን ነው። በኢየሱስ ያለውን ሁሉ እንድንወርስ እግዚአብሔር መድቦልናል። የወረሰነው ርስታችን ግን በሃይማኖት ከክርስቶስ በከፊል የጨበጥነውን ብቻ ነው። የተሰጠንን በሙሉ ተቀብያለሁ የሚል ሰው ከእኛ አንድ ስንኳ አይገኝም።

እግዚአብሔር በፈቃዱ ከቀደልን በከፊል ብቻ በማግኘት እንዴት በቃን ብለን ልንኖር እንችላለን? በኢየሱስ ያለውን ራሱ «ክርስቶስ የሆነውን» ሕይወት መኖር የሚቻል መሆኑን አውቀን ያን ሕይወት ለመኖር ሙሉ ወደ ሆነው የክርስቲያን ኑሮ አቋም ላይ ሳንደርስ እንቀራለን። ክርስቶስ ከተዋጋቸው ውጊያዎች አንዳችም አላሸነፍንም። ወደኋላ መለስ ብለን ያለፈውን ብናስታውስ ሕይወታችንና ሰውነታችን ድል በሆኑባቸው ውጊያዎች የደረሱባቸውን ብዙ ጠባባዎችና ጎዳን ሳንገለጥም። በሕይወታችንም ብዙ ጊዜ ከሰይጣን ሾልክን እያመለጥን ቀላሉን መንገድ የመረጥንባቸው አያሌ ጊዜያት ስላሉ ልንዋጋ ይገባን ከነበሩ ውጊያዎች ብዙዎቹን እንደሚገባ አልተዋጋንም። ዳሩ ግን እነዚህ ነገሮች መንፈስ ደካማነት መስለው አይታዩኝም። እንዲህ እያልኩ እንድጮህ የሚያስገድደኝ መንፈስ አገኝባቸዋለሁ። «ጌታ ሆይ፣ ከፍ ወዳለ ምድር ምራች» ወደ ግባችን እንድንደርስ የሚያደርጉን ከኑሮ ልምምድ የምንማራቸው ከውድቀት የሚከተል መነሣትና፣ የክርስቶስ ደም እንደሚያገኝ ከማወቅ የሚመነጭ የልብ ተመስጦ፣ ጌታችንም በቅርባችን፣ በጎናችን፣ በውስጣችንና በልባችንም ሆኖ ከእርሱ ጋር እንደሚመራን ማወቅ ናቸው። ክርስቶስ ከቶ አይተወንም፣ አይክደንም። ነገር ግን ገና ያልተያዙ እጅግ ብዙ ምድር ቀርታለች።

ከሕይወትህና ከሕይወቴ ገና ስለሚያዙ ስፍራዎች እስቲ ጥቂት እናስብ። እንዴት እንደምንወርሳቸው እንጠያየቅ። በመጨረሻም እስከ አሁን ለምን እንዳልያዝንና እንዳልወረስን እንረዳለን።

ከእውቀት ግዛት ገና ያሚያዙ ብዙ ስፍራዎች አሉ። የምንግርህ እውቀት ግን የተፈጥሮ ዝንባሌ አይደለም። ከአእምሮ የመነጨ ሥነ ሥርዓት ማስተዋል፣ ተመልክቶ መረዳት፤ እነዚህ ሁሉ የተፈጥሮ ዝንባሌን ያዳብራሉ። ስለዚህ ከእውቀት በጣም የተለዩ ናቸው። አንድ ሰው ጥቂት የተፈጥሮ ዝንባሌ ሊኖረው ይችላል። ግን ከተፈጥሮ ዝንባሌ ወሰን አልፎ ጠልቆ መንፈሳዊ እውነቶችን ለማየትና ለመረዳት የሚያስችል ነገር ይኖረዋል። የእግዚአብሔርን ደግነት የሚገልጹ ዕውቀት ድንቅ የሆኑ ማረጋገጫዎችን ያገኘሁ ከዕለታት አንድ ቀን አንድ ትንሽ ጉብል ልጅ ሲናገር በሰማሁ ጊዜ ነው። ይህ ልጅ የትምህርት እውቀት አልነበረውም፤ ነገር ግን ክርስቶስ በውስጡ እንዳደረገና የክርስቶስንም ኃይል በእርግጥ አውቆአል። ስለዚህ በእርሱ ማለት በክርስቶስ ከተፈጥሮ ዝንባሌ ሁሉ ይልቅ በጣም በላቀ ጥበብ ሊናገር ቻለ። በሌላም በኩል አንድ ሰው በጣም አዋቂና ብልህ የተረቀቀ፣ ብዙ ነገሮችንም የሚያውቅ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን በፍጹም እውቀት የለውም። በጣም ጠቃሚና አስፈላጊ ስለሆኑ ነገሮች የሞኞች ሞኝ ሊሆን ይችላል።

እውነተኛውን አንዱን አምላክ እንድናውቅ ጌታ ኢየሱስ የዘላለም ሕይወት ይሰጠናል። በሕይወታችን ዘመን ሁሉ በየቀኑ ወደ ቀራንዮ መጥተን ጸጥ ባለ መን ፈስና በአካብሮት ልብ እንድንድን ስለ እኛ የደማውንና የሞተልንን እንድናይ ይጋብዘናል። እርሱን ከየን አብን አየን፤ ምክንያቱም የተሰቀለውን፣ የሞተውንና ከሙታንም የተነሣውን ጌታ ከላየ ማንም እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ልብ ሊያስተውል አይችልም። እኛስ እናውቀዋለን ወይ? ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር እንዲህ ልንል እንችላለን ወይ? «አዎን፤ በእውነት ከሁሉ ይልቅ ስለሚበልጥ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ጌታዬ እውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንደሆነ እቆጥራለሁ። ስለ እርሱ ሁሉን ተጎዳሁ፤ ክርስቶስንም አገኝ ዘንድ ... በእርሱ እገኝ ዘንድ ሁሉን እንደ ጉድፍ እቆጥራለሁ፤ እርሱንና የትንሣኤውን ኃይል እንዳውቅ» ፊልጵ. ፫፡፳—፲፩።

የተወደዳችሁ ወዳጆቹ፣ ስለ ክርስቶስ እውቀት ያሰብን እንደሆነ ገና የሚያዙ እንዴት ያሉ እጅግ በጣም ብዙ ግዛት ቀርቶአል። ለመሆኑ ይህን ያህል ስለ ምን ሞኞች ሆንን? ከቅዱስ መጽሐፉ ጥቂት ብቻ ስለምናውቅ ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስህ ስንት ገጾች ያልተያዙና ያልተገለጡ ግዛቶች ሆነው ይኖራሉ? እግዚአብሔር የሚነግርህን የሚገልጽልህ ምልክት ያልተደረጉባቸው ከግርጌአቸው ከቶ ያልተሰመሩባቸው ስንቶች ቁጥሮች አሉ? ሁልጊዜ እየደጋገምን የምናውቀውን ወይም የሚገባንን ብቻ እናነባለን። ቀላሉን የእውነተኛውን ነገር ሀ ሁ እንወዳለን። ለምሳሌ ብዙ ምሥጢር የያዙና ግሩም ድንቅ የሆኑ እንደ ዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ ሦስትና ሌሎችም የመሳሰሉትን ምዕራፎችን በብዛት እናነባለን። ነገር ግን ለብሩህ አእምሮ የተገለጠ እግዚአብሔር ለሰው ደግነት ያደረገው ጠቅላላ ሥራ ሳይታወቅን ሳንመገበው

ሳንደሰትበትና ሳንወርሰው ቀርቶአል። ጌታችን ኢየሱስን በቅዱስ ቃሉ ካላወቅኸው ከቶ ልታውቀው አትችልም። ክርስቲያን ዓደኞቹ ሆይ፤ በቃለ እግዚአብሔር መስክ ውስጥ ደህና አድርጋችሁ በርብሩና የሚያስከትለውን በረከት ግለጡ።

በመንፈሳዊ አቋም በኑሮ ትምህርትና ልምምድ የተገኘ እውቀት ወይም ኤክስ ፒሪየንስ በኩልም ገና የሚያዙ ብዙ ግዛቶች ቀርተዋል። በከነዓን እንደ ነበሩ ሁሉ፤ ዛሬም በሕይወታችንም ውስጥ ብዙ ነገሥታት፤ ጠላቶች፤ ጽኑ አምባዎችና መጥፎ ጠባይም ክፉ ዐመልም ሥር ሰድደው ተንጀርግገው ይገኛሉ። መጋደላችን፤ ጸሎታችን፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን፤ ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ፊት የምናቀርበው ልመናችን ሁሉ ምንም ቢበዛና በጽኑ ቢመሠረትም እነዚህ በሕይወታችን የተተከሉ ነገሮች በጽኑ ቅጥሮች የታጠሩ የጸኑና የማይሸነፉ ይመስላሉ። በተፈጥሮ ባሕርያችንና ጠባያችን ውስጥ እያደባ በሚኖረው በዚያ ክፉ ሰው ኩርኩም ሰላማችን ዘወትር ይደፈርሳል። ያለ ማስጠንቀቂያ ያጠቃናል፤ ከመቅጽበት እንበሳጫለን፤ እንናደዳለን፤ እንቆጣለን፤ እንሳደባለን፤ እንወቅሳለን፤ እናማለን፤ እንነቅፋለን፤ እንተቻለንም፤ በክርስቲያን ኑሮ ውስጥ ብዙ ከኑሮ የተገኘ ልምምድና እውቀት ቢኖረንም በስብከት ሀገራችንም (ሚሲዮን ጣቢያ) በመኖርም፤ በክርስቲያን ሥራና ድርጅት መሪነትም፤ ብዙዎችንም በማስተማር የረጅም ዘመናት ልምድና እውቀት ቢኖረንም እንኳ እነዚህ በውስጣችን የሚያደሱ ጠላቶች በየጊዜው አሸንፈውናል። ጠላት በየጊዜው ማርኮናል፤ አምባዎቹን ለማፍረስ የምናደርገውን ሁሉ ይቃወማሉ።

ይህ ነገር ስለ አንተም እውነት አይደለም ወይ? አሁን የምናጠናው መጽሐፈ ኢያሱ ቢጠቅምህ ለእኔም በየቀኑ በይበልጥ ይጠቅመኛል። ይኸውም የልቡናዬንና የሕይወቴን ሁኔታ እንደ መስታወት አይበታለሁ። አንድ ሰው፤ «ይህ የክርስቲያንነት ኑሮ ራሱ ትግልና ውጊያ ነው» ቢለኝ፤ ልቤ ከእርሱ ጋር ነው። ምክንያቱም፤ የክርስቲያን ኑሮ ትግልና ውጊያ መሆኑን እኔ ራሴ ተረድቼዋለሁ። ዳሩ ግን እግዚአብሔር ይመስገን፤ መቀበል እስክናውቅ ድረስ ነው እንጂ፤ ድሉ በኢየሱስ ክርስቶስ አለ። እነዚህ የኃጢአት ግዛቶች ምንኛ ተቃውመውናል! ጠላቶቻችን ምንኛ አሸንፈውናል! እኛም እንደ እስራኤል እግዚአብሔር የሰጠንን ግዛት በሙሉ መውረስ ያቅተናል።

የዚህ ሁሉ ምክንያት በአንዳንዶች ዘንድ በክርስቲያን ራሱንና የሕይወቴን ተግባር ሁሉ ለጌታ ኢየሱስ ስላሳስረከበ ነው። ከጌታችን ሥልጣንና ግዛት ውጪ አድርጎ እንዲህ ይላል፤ «የምኖረው ለራሴ ነው። መጨረሻዬም የግል ጉዳዬ ነው። ንብረቴን አደራጅቼ ቤተ ሰበኝና ሥራዬን አካሄዳለሁ። ይህ ሃይማኖቴን አይነካም» በአንዳንዶች ዘንድ ያለው ችግር ደግሞ፤ በዚህ ዓለም በሚደረጉ ተግባሮችና ዓለማውያን ወዳጆች ላይ ጌታ ኢየሱስ ያለውን የጌትነት ሥልጣኑን ማመን ያመነታሉ።

የተወደድክ ወዳጄ ሆይ፤ በቃሉ የተገለጠውን የእግዚአብሔርን ዓይነተኛ ዓላማ አስብ «እስከ ክርስቶስ አካል እስከ ፍጻሜውም ልክ ድረስ» እስቲ አንድ

አፍታ የክርስቶስን ኃይል፣ ርኅራኄውን ቅድስውን፣ ኃጢአት መጥላቱን፣ ለአንተና ለእኔ ያለውን ፍቅሩን፣ ለእግዚአብሔር ፈቃድ የተቀደሰና የተለየ መሆኑን፣ የራሱንም ሕይወት መሥዋዕትነት አስብ። ዓይነተኛውና ታላቁ የእግዚአብሔር ስጦታ ይህ ነው። ነፍሳችንም መውረስ የሚገባት ታላቁ ርስት እርሱን ነው። የክቡር ጌታችን ሕይወትና ባሕርይ በየቀኑ በውስጣችን ካልተራባ ክርስቲያንነታችን በቂ አይደለም፤ ፍሬም አያፈራም፣ ፈጣንና ብርቱ ለዋጭ አይሆንም። የማመናችንና የመማራችን ዋና ዓላማ ወደ እግዚአብሔር ልጅ ሙሉ ምሳሌና አካል፣ ወደ ፍጹምም ሰውነት እንድንደርስ ነው።

ገና የሚወረስ ብዙ ግዛት ቀርቶአል። ይህም እውነት መሆኑን እናውቃለን። ነገር ግን በክርስቶስ ኢየሱስ ያለውን ርስታችንን እንደምን ልንወርሰው እንችላለን? በእውነቱ የምናገኝበት ዘዴ መኖር አለበት። ደግሞም አለ፡— እስቲ ላሳይህና በጥንቃቄና በጸሎት እንድታስብበት ልጠይቅህ።

አስተውል፡ ክርስቶስን ራሱን በሙሉ መውረስ ማለት ምን እንደሆነ ከመረዳታችን በፊት፣ በመጀመሪያ እኛ ራሳችን በጌታችን መያዝ፣ መማረክና መወረስ አለብን። «እኔም አሁን ይህን የወሰድሁ አይደለሁም» አለ፡ ሐዋርያው ጳውሎስ፣ እኔም በጳውሎስ ታማኝነት፣ ግልጽነትና እውነተኛነት ደስ ይለኛል። አንድ ሰው የጳውሎስን መልእክቶች እያነበበ፣ ኃጢአት የሌለበት ፍጹምነት ሊገኝ ይቻላል ብሎ ሊያምን እንዴት ቻለ? «የተፈጸምሁም አይደለሁም፣ ነገር ግን እርግጠሁ አገኘው እንደሆነ፣ እኔ ከኢየሱስ ክርስቶስ ተገኝቻለሁና» ፊልጵ ፫፡፲፪። አዎን፣ እርሱን ለመቀበል መጀመሪያ ልባችንን እንክፈት በኋላም በሕያው እምነት ለግል እንረከበዋለን።

በክርስቲያን የኑሮ ልምምድ ያሉትን ሦስት ታላላቅ ቃላት በየተራቸው ሳቀርብ ልህ ተመልከት «ማስረከብ» «ቅድስና» «መቀበል» በቅድምያ ፍጹምና ቅሬታ የሌለበት ራስን ለጌታ ማስረከብ ወይም መስጠት መኖር አለበት። ደግሚም ልናገር፡ ፈቃድና ራስን ለክርስቶስ ያለማመንታት በፍጹም ካላስረከቡ እውነተኛ ንስሐና መመለስም አይቻልም። ሁለተኛ፡ በሕይወታችን ያለን ሁሉ፣ ችሎታም ሆነ ሕይወታችን ራሱ መቀደስ (መለየት) አለበት። በመሠረሻም፡ እግዚአብሔር በልጁና በቅዱስ መንፈስ አማካይነት የሚልከውን የልጁን ሕይወት ራሱን በሕያው እምነት ለግል መቀበል ይከተላል። በእግዚአብሔር አሠራር ያለው የተቀደሰው አደራረግ ተራ ይህ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ በሙላት ለግሉ እስኪቀበለን ድረስ እኛ ክርስቶስን በሙላት ለግልነት ልንቀበለው አንችልም። ክርስቶስ ፈቃዳችንንና ሁለመናችንን በሙሉ አሸንፎና ማርኮ እኛም ካለን ሁሉ ጋር የእርሱ እስክንሆን ድረስ ክርስቶስን ለግላችን ልንረከበው አንችልም።

ፍጹም በሆነ ራስን ማስረከብ ወደ ኢየሱስ ካልመጣን በሕይወታችን ውስጥ ድልን መፈለግና መጠባበቅ ዋጋ የለውም። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከፍ ባለ ስፍራ

እንዲያቆመን እንመኛለን ወይ ? ድልን እንዲሰጠን እንጠበቃለን ወይ ? ርስታችንን እንድንረከብ እንፈልጋለን ወይ ? የእግዚአብሔር አብን የእግዚአብሔር ወልድንና የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ሥልጣንና ጌትነት በልባችን ተቀብለን ራሳችንን ተግባራችንንና ያለንን ሁሉ ያለማስቀረት ለሥላሴዎች ስናስረክብ ብቻ ድልን ልንጠይቅና በክርስቶስም ርስታችንን ልንረከብ እንችላለን።

ገና የሚያዙ ብዙ ግዛቶች እያሉ ለምን እንደ ኢያሱ እንሸመግላለን፣ በዕድሜም እናረጃለን ?

የደራሲው ሐሳብ እንደ ሰው ዕድሜ በርድ ይሆናል እንጂ ኢያሱ ይህን ያህል የሸመገለ አይመስለኝም። ነገር ግን እኔና አንተ በሰማይ በጌታችን ፊት ለመጀመሪያ ጊዜ ቆመን ያለፈውን ታሪካችንን ለየግላችን እየከለልን የምንመረምርበት ቀን እንደ ሥዕል ይታየኛል። እርሱን ማየት ምንኛ ዕፁብ ድንቅ ነው። ትግልና ውጊያ ሁሉ ያልቃሉ። ወዳጄ ሆይ፣ ስማ፣ ዓለም ሳይፈጠር ለሕይወታችን ያዘጋጀውንና ልንኖርበት ይገባን የነበረውን በረከትንና አንዋኑዋር ምሳሌና ቅርጽ የሚያስረዳ ካርታ ያሳየን ይሆን ወይ ? በካርታውም ላይ ከመንገዱ የወጣንበትን፣ የተሳሳትንበትንና የጠፋንበትን፣ እምነት ከማጣትና ካለመታዘዝ የተነሣ አንደኛውን ማዕረግ ትተን ሁለተኛውን ማዕረግ በረከት የመረጥንበትን ስፍራ ሁሉ ያሳየን ይሆን ወይ ? ወሰንና ተወዳዳሪ የሌለው ምሕረቱና ቸርነቱ የነበረበትን ስፍራ ያሳየን ይሆን ወይ ? በሕይወታችን ዘመን ከማናቸውም ጊዜ ይልቅ አጥብቆ ሊይዘን ሲታገል ሳለ እኛ ከእጁ በሽለክንባት በዚያች ስፍራ ላይ ከግቶቹ ሕይወታችን ተላክክ የቀረችውን የደሙን ምልክት ደህና አድርገን እናይ ይሆን ወይ ? ለሕይወታችን አዘጋጅቶ የነበረውን በዚያን ቀን ሲያሳየን፣ በዚህ ዓለም የኖርነው በጸጋው ካቀደልን ዓላማው ጋር ተመሳሳይነት እንዳለው እንድናይ እጸልያለሁ።

ስለምን በመንፈሳዊ ድህነት እንኖራለን ? ስለምን እንደከማለን ? ደግሞስ እንወድቃለን ? ይህ ሕይወት አልቆ፣ ይህችም አጭር የኑሮ ስሜት ስታልፍ፣ እኛም እርጅተን፣ ታሪኩም ተመዝግቦ ውጊያውም ሲያልቅ፣ በጌታችን ፊት ቆመን «አንተ ካሰብክልን ነገር ምንም አልተካፈልንም» የምንልበት ምክንያት ምንድር ነው ?

የዚህ ጥያቄ መልስ በዚሁ ምዕራፍ በቁጥር ፮ እንደሚገኝ አምናለሁ። የአገሪቱ አወራረስ በዕጣ ነበረ። በመጽሐፈ ኢያሱ በሁለተኛው እኩሌታ ውስጥ «ዕጣ» የሚለውን ቃል ሃያ ሁለት ጊዜ ተመዝግቦ ታገኛለህ። ርስቱን የሚከፈሉት በዕጣ ነበረ። እግዚአብሔርም በታላቅ ጥበብ ለየነገዱ የተሻለ ነው ያለውን አገር፣ አስዋጋሪ ተራራ፣ የልብ ሰቀቀን የሆነ የኑሮ ልምምድ፣ መፈር ፈተናም ሰጣቸው።

ይህንን የምሥጢሩን እውነተኛነት ብንቀበል፣ ክርስቶስን ለግልነት የምንቀበለው በአዲስ መንገድ መሆኑን እንደምንረዳ አምናለሁ። በናምነው የኑሮን ልምምድ ብንረግጥ ብንፈራገጥም፣ እግዚአብሔር የሰጠንንም ክፍል እምቢ ብንል፣ የእግዚአብሔር ዕጣ ለሕይወታችን ካልተሻለ አገሪቱን በፍጹም ከቶ እንካፈልም። እግዚአብ

ሐር በሁሉ ነገር ምርጫውን እንዲያደርግለት አብርሃም አምኖአል። ሎጥ የወንድሙ ልጅ ግን አላመነም። አንዱ በሃይማኖት ተራመደ። ሌላው በማየት ተራመደ። አንዱ እግዚአብሔር እንዲመርጥለት ፈቀደ፤ ሌላው የራሱን ምርጫ ራሱ መረጠ። የእነዚህን ሁለት ሰዎች ፍጻሜ አስተውል። እግዚአብሔር የኑሮውን ምርጫ እንዲያደርግለት በእምነት የፈቀደው ወደ ሙሉ በረከት ገባ፤ ሁለተኛው ግን ከነታሪኩ ጠፋ ተረሳም።

ክርስቲያን ጓደኞቼ ሆይ፣ ርስታችሁን እግዚአብሔር እንዲመርጥላችሁ ታምኑትና ትፈቅዱለታላችሁ ወይ? ወይስ ለሕይወታችሁ የራሳችሁን እቅድ ታዘጋጃላችሁ? የራስህን መንገድ ትመርጣለህን? ሥራህን ራስህ ትወጥናለህን? በራስህ ብልህነትና ብልጠት ትተማመናለህን? ወይስ እኔ በምወደው መዝሙር ያሉትን ቃላት ከቶውኑ አንብቦህ ይሆን ወይ?

ቢጨልምም እንኳ ያንተ መንገድ እንጂ የራሴ አይሁን
በገዛ እጅህ ምራች አንተም ምረጥልኝ የሕይወት መንገዴን
ቢለሰልስ ቢሻክርም ይሻለኛል እርሱን
ቢጠምም ቢቀናም መሪዬ ነውና ወደ ዕረፍት ብርሃን
ዕጣዬን ለመምረጥ ምንም አልደፍርም ቢቻለኝም እንኳን
አንተ ምረጥልኝ እንድራመድ በቅን
ጽዋዬንም ሙላው በደስታ፣ ወይንም በኀዘን
ላንተ እንደመሰለህ ደጉንም ክፉዬን
ምረጥልኝ አንተ፣ ዘመድ ሕማም እንዲሁም ጤናዬን
አንተ ምረጥልኝ ጭንቅን፣ ማጣት ማግኘትን
በትልቅ በትንሽ ያንተ ምርጫ እንጂ የራሴ አይሁን፤
ሁንልኝ መሪዬ፣ ጉልበቴና ጥበብ ሁሉም በሁሉ ሁን።

ወዳጄ ሆይ፣ ርስትህን የምትወርሰው ከሆንክ መልሱ ይኸው ነው።